

לשאלת ביתמ"ש:

- 1 ש. אמרת שהיו לנאשם בעין כוחות על, מן "ערוצי תקשורת", ממה אתה למד את זה, שהיו לו
- 2 כוחות עורפים על אדם מן היישוב?
- 3 ת. אני לא מאמין בכוחות-על, אבל אני מאמין בכך שיש אנשים שמושפעים מהנסדה של
- 4 "חרוני בעל כוחות על" וטניבים לזה, אבל לא כל אחד מניב לזה.
- 5 ש. כל אדם יכול להפגין כוחות על?
- 6 ת. להפגין "חרוני בעל כוחות על" לא.
- 7 ש. אז מה מייחד את המקרה הזה?
- 8 ת. יש לו יוצאת, יש הרבה אנשים כאלה שיודעים להציג את עצמם כבעלי השפעה ערומת, הם
- 9 יודעים לנצל אנשים אחרים.
- 10 ש. אבל צריך שיהיה להם את אותה כריזמה.
- 11 ת. כן, לא כל אחד יכול להיות מנהל. היה לו את הצירוף של האידיאולוגיה ותחזון הזה, שידע
- 12 לקשור לטכנולוגיה חברתית ולשמור על סודיות, ללכת ע"י החוק בעורה כזו ולא לחונגלות,
- 13 זה נס של מדינת ישראל.

ג"כ המאשימה: אלה עדי.

עמ' 1 - הנאשם - אבא גואל גואלי רצון - מוחזר כדין:

חקירה ראשית - ג"כ הנאשם:

- 19 ש. בן כמה אתה?
- 20 ת. אני בן 62
- 21 ש. כמה שנות לימוד סיימת?
- 22 ת. לא סיימתי בכלל.
- 23 ש. כמה למדת?
- 24 ת. כיתה א-ב.
- 25 ש. כמה אחים יש לך?
- 26 ת. היו שמונה אחים
- 27 ש. מבחינת קריאה וכתיבה, מה רמת הידע שלך?
- 28 ת. הייתי לוקח כיתה ב', א-ב. אני, אם תגיד לי חשבון ועוד 18 ועוד 18, אינני יודע עד היום.
- 29 ש. מבחינת כתיבה, איך הכתיבה שלך?
- 30 ת. סלא שגיאות, אני לא יודע להבחין סין סמ"ך ל-ש"י"ן, בן ה-א' ל-ע' לבין כ' ו-ק', הכל
- 31 מטובך.
- 32 ש. מה לגבי שירות צבאי?
- 33

- 1 ת. שירות צבאי, הלכתי לשירות צבאי. בשירות צבאי הייתי בצבא, אבל יצאתי משתי בעיות:
- 2 לשאלת בית המשפט אני לא יודע איפה, בתעלה, סיני, לא יודע אני באיזו יחידה, או לא
- 3 ידעתי שום דבר. סתם לקחו אותי לסתם יחידה.

לשאלת ביתמ"ש:

- 5 ש. איזה צבע כובע היה לך?
- 6 ת. לא יודע זה היה בסירונוט.
- 7 ש. כמה חודשים שירת בצבא?
- 8 ת. שירתתי בצבא בערך שלושה חודשים.

המסד חקירה ראשית - ג"כ הנאשם:

- 12 ש. למה השתחררת?
- 13 ת. בגלל שתי סיבות – אחת שלא למדתי, ואני קורא לך "הקללה הזאת", אך שאני קורא לך, וחשנייה שהייתה לי צהבת.
- 14
- 15
- 16 **לשאלת ביהמ"ש:**
- 17 ש. לא ידעו קודם שלא למדת?
- 18 ת. לא יודע.
- 19
- 20 **המשד חקירה ראשית - ב"כ הנאשם:**
- 21 ש. הנשים שהעידו כאן, חלקן תיארו שהיית "הילר". מה יש לך לומר על זה?
- 22 ת. טוב, "הילר", היים יש הרבה, זה לא אני וחידי בארץ. כן, הייתו הילר.
- 23 ש. מה זה "הילר"?
- 24 ת. הילר זה כמו שאת לא יושבת על כיצה גניד, או מהאורנית האפרוח זה, אז הילר קוראים לזה "ידי חשמלי", כל מיני מולים. לשאלת בות המשפט מה הוא עושה אני משיב, כי חנא מעביר זהו, אנרגיה, זה מרפא את האנשים. משלם זה לא תזיק, לא מזיק, לא משפיע. זה עוור, זה מרפא רק, יש את זה בטבע של החיות שם, הם מרפאים את עצמם עיי הרוק שלהם או, אני יודע, יש את זה בחיות.
- 28 ש. חלק מהנשים סיפרו שהיית מרפא את הילדים כשהם היו חולים.
- 29 ת. כן, ריפאתי את הילדים כשהיו חולים.
- 30 ש. במה עבדת?
- 31 ת. אני עבדתי את כל העבודות, אבל לא הסתדרתי באף עבודה מפני שלא למדתי.
- 32 ש. במה עבדת?
- 33

1431

1432

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר) 03 אפריל 2012

- 1 ת. עבדתי במנאות, עבדתי כרצנות, עבדתי כל העבודות אבל לא הסתדרתי. זה היה דורש מאמץ
- 2 וכו', ולי לא היה, מאוד הייתי עדין.
- 3
- 4 **לשאלת ביהמ"ש:**
- 5 ש. לעבד בבניין צריך השכלה?
- 6 ת. כן, צריך לדעת איך... זהו, והיום בלי השכלה לא לוקחים בנאי.
- 7
- 8 **המשד חקירה ראשית - ב"כ הנאשם:**
- 9 ש. עד איזה גיל עבדת?
- 10 ת. עבדתי כל הגילים, התחלתי בזה בגיל... בוא גניד שלושים ו... שלושים ואחת.
- 11
- 12 **לשאלת ביהמ"ש:**
- 13 ש. מה עשית בתור ילד בכלל?
- 14 ת. זו היסטוריה שלמה, חשוב מאוד שתקראו את זה. אבא שלי היה איש מחתרת, הוא לא סיפר את זה רוב הזמן.
- 15 ש. מה אתה עשית?
- 16 ת. אני מסביר איך התחיל הסיפור שזה התחיל להתגלגל לעניין. אבא שלי היה איש מחתרת, הוא היה מעביר נשק מראשון לזהו, לתל אביב, ויום אחד הוא עבד בכל מיני גם עבודות, והוא נחיה נכה בגלל זה, ואז הוא לא יכל לטפל בו, הוא היה בבית חולים כל הזמן ואני הייתי ילד רחוב, משוטט ברחובות ומחפש איך אומרים, את המעיל שלי, וככה זה היה.
- 20 ש. ועבדת?
- 21 ת. חיפשתי עבודות, אף אחד לא רצה להחזיק אותי כי הם רצו יותר תפוקה ממה שאני ודקתי יכול. הם רצו שאני אעבוד יותר ואני לא יכולתי.
- 23
- 24 **המשד חקירה ראשית - ב"כ הנאשם:**

- 25 ש. באיזה גיל חמסקת לעבוד ?
 26 ת. בגיל 11 בערך, או לא זוכר.
 27 ש. כמה התמרנסת ?
 28 ו. מביטוח לאומי, בגלל שבדקו אותי וראו שאני חלש בנב. עד היום יש לי כאבים, אני סובל מהנב.
 29 ש. כמה אחוזי נכות נקבעו לך ?
 30 ת. 100.
 31 ש. מתי התחנת ?
 32
 33

1432

1433

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 23751-02-10 מדינת ישראל נ' רצון (נעיר)

- 1 ת. התחנת, לא ידוע.
 2 ש. בן כמה היית ?
 3 ת. זה אחרי צבא.
 4 ש. כמה אחרי צבא? שלושה חודשים אחרי שסיימת?
 5 ת. כן.
 6 ש. עם מי התחנת?
 7 ת. התחנת עם תקווה.
 8 ש. כמה שנים חיית עם תקווה?
 9 ת. עם תקווה חייתי איתה בערך, וואלה לא זוכר, חכי, אני אנשה חישוב. אח... בקיצור זה סתי שטלך יגאל.
 10 ש. כשגלד יגאל מה קרה ?
 11 ת. אז לא, לא קרה שום דבר, לא הייתה בינינו שטאה, לא שום דבר.
 12 ש. מה קרה כשגלד יגאל ?
 13 ת. לא שטלד יגאל, לחיך, שטלדה אלה.
 14 ש. כמה ילדים נולדו לך מתקווה ?
 15 ת. חמישה.
 16 ש. ואיך הסתיים הקשר בינך לבין תקווה ?
 17 ת. עם תקווה לא היה לי אישה טובה מאוד. באמת [מחייך].
 18 ש. למה זה נגמר ? מה קרה ?
 19 ת. לא, כואב לי שאישה טובה היא הייתה, כל הזמן. זה נגמר בגלל שהיה ביני לבניה פער, מבחינה מינית היא לא הייתה... מתפקדת.
 20
 21
 22
 23 לשאלת ביהמ"ש:
 24 ש. איה פער ?
 25 ת. בכל. לא היה בינינו הבנת.
 26
 27 המשד חקירת ראשית - ב"כ הנאשם:
 28 ש. תמשת הילדים, עם מי נשאר בבית ?
 29 ת. אה... משארה... משארה אלה, אלה לקחה, קיבלח אותה תקווה.
 30 ש. ומה עם יתרת הילדים ?
 31 ת. שאר הילדים, יגאל היה בכפר חביד ג...
 32 ש. אחת זוכר את השמות שלהם ?
 33 ת. כן. סיגל הייתה במשפחה אוטנט וגלית הייתה גם וגם יגאל היה אחר כך.

1433

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

03 אפריל 2012

- 1 ש. למה הם הוצאו למשמחה אומנת?
2 ת. בואי אני אגיד לך את האמת, אני מעניין לכסות על האיש.
3 ש. אני חוזרת על השאלה.
4 ת. היא לא יכלה לגדל אותם.
5 ש. ואתה?
6 ת. ראני חייני חולה באותה תקופה. היה לי אולקוס. והראש היה נשטובב לי ולא הייתי אוכל.
7 זה התחיל מחבבה, היה לי צהבת נוח עשה לי אולקוס.
8
9 לשאלת ביהמ"ש:
10 ש. אבל אתה חילך.
11 ת. או עוד לא הייתי.
12
13 המשד חקירה ראשית - ב"כ הנאשם:
14 ש. מי קבע שהם יצאו למשמחה אומנת?
15 ת. עובדות סוציאליות. חיינו יחד, ישנו יחד, אכלנו יחד.
16 ש. והילדים יצאו מהבית ואתם עוד הייתם ביחד?
17 ת. כן, כן.
18
19 לשאלת ביהמ"ש:
20 ש. שניכם לא יכולתם לגדל אותם?
21 ת. כן, בדיוק ככה. הייתי חולה ולא יכולתי לעבוד.
22
23 המשד חקירה ראשית - ב"כ הנאשם:
24 ש. יש עוד ילדה בחמישייה
25 ת. עוד ילדה? חמישה.
26 ש. סיוול, יגאל, ז?
27 ת. ואוריה.
28 ש. איפה אוריה הייתה?
29 ת. אוריה היינו, היא גידלה אותה, תקווה גידלה אותה, והיא גידלה אותה עד שחיא עברה ל,
30 עד שהיא עברה, לא היה לה סבלות בשבילה, גיד את האמת, אם היא רוצה ממנה משהו
31 או לא הייתה מסתדרת.
32 ש. שמענו בעדויות שאחת מהבנות שלך מאושפזת בבית חולים פסיכיאטרי. מי זו?
33 ת. כן, סיגל. היא הבת שלי ושל תקווה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ש. מאיזה גיל היא מאושפזת בבית מסיכיאטרי?
- 2 ת. משהייתה בת 8.
- 3 ש. למה?
- 4 ת. היא הייתה בפנימייה ב, לא יודע, שכתיי כבר, פנימייה ב... רגע אחד... אני אזכור אני אניך
5 לך. אני זוכר עכשיו. תיא הייתה בפנימייה "בית אשר", אם אני לא טעות.
- 6 ש. ומה קרה?
- 7 ת. היא הייתה שפה, שמו לה דג, דג של דגים, שמו לה בתוך החולצה בפנימייה, היא הייתה
8 בפנימייה. תלמידים התחילו להשתולל והיה להם אקוריום, לקחו את הדג והכניסו לה
9 מתחת לתולעת, היא חשבה שהדג נכנס לה לנוף והשתגע, ולא מספיק שהשתגע הכניסו
10 אותה לתוך הארון ונעלו אותה בתוך הארון בפנימייה, ואז היא הגיעה לבית חולים וככה זה.
- 11 ש. מתבנית של תקווה, כשעובת, לאן עבתי?
- 12 ת. לאן עבתי? הייתי... מה שכן, עברתי ללאה. אני גרתי עם לאה.
- 13 ש. איך הכרת את לאה?
- 14 ת. לאה הכרתי אותה מחברתה שלה. הייתה לה חברת, קוראים לה אסתר.
- 15 ש. הכרת את לאה דרך אסתר.
- 16 ת. כן, לא, לא, זה בכלל לא אסתר, זה מישהו אחר. אני כבר מתבלבל ב... זה לא אסתר, זה
17 מישהו אחרת, אני לא אזכור את השם שלה, היא חביאה אותה, אמרה לה אני מכירה מישהו
18 שיכול להגיע לך ענת וזה וזה בשביל החיים שלה, היא באה אליי ורצתה להתייעץ, ואחייכ
19 ביני לבין לאה התחיל רסון, בוא נגיד ככה, ואחייכ סהרומן הנחילו הדברים יותר לזו.
- 20 ש. מתי עברת לגור אצל לאה?
- 21 ת. לא, אל תשאלו אותי זמנים, אני לא יודע, אני לא יודע זמנים, אני אפילו לא יודע תלמידים
22 שלי באיזה גיל נולדו. הגילים שלהם, אני יודע, שאלתי אותו שלשום את ינאל, הוא אמר לי
23 שהוא בן 33, אז אני יודע. חוץ מזה, מעולם לא ידעתי מתי יש להם יום הולדת.
- 24 ש. כמה זמן התגוררת...
- 25 ת. אתם יכולים לשאול אותם.
- 26 ש. כמה זמן התגוררת עם לאה?
- 27 ת. כמה זמן התגוררתי?
- 28 ש. כן.
- 29 ת. זה באמת אני לא יודע... אני לא יודע.
- 30 ש. כמה ילדים נולדו לכם?
- 31 ת. חמישה, וחפלה אחד היא עשתה.
- 32 ש. איך הסתיים הקשר בינך לבין לאה?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ת. יפה, לא היה מלחמות, לא רבנו, באתי אליה יפה ואמרתי לה "תשמעי, את קרה, אני רוצה
2 אחת חמה שתאחב אותי" אמרתי לה "אני רוצה אחת חמה שתאחב אותי", זה כבר אחרי
3 שנולדו חמישה ילדים.
- 4 ש. ו?
- 5 ת. אמרתי לה, גם אמרתי את זה לתקווה, אותו דבר. אמרתי לתקווה "אני אעזוב אותך" וזאת
6 אמרה "תעזוב אותי, תלך".

- 7 ואיך לאה קיבלה את זה?
 8 ש, כן, לאה, אמת, רציתי לעשות אותה מלכת, לדאוג לה, לאהוב אותה, אבל זה לא חלק [נהנד]
 9 טובהו.
 10 את מי הכרת אחרי לאה?
 11 ת, לא, נבנוך את תבעה עם לאה, היא לא רצתה, וכל פעם באתי והסברתי לה וניסיתי לתנוע
 12 איתה להבנה, היא לא רצתה בשום אופן, וחצו מוח חייתי מדבר איתה ורוצה להתיימן
 13 איתה, לא הייתה עונה לי, הייתה שותקת ואני הייתי נשאר לבד עם הבניות שלי, וככה זה
 14 היה עם לאה, עד שיום אחד אמרתי לה "את לא רוצה, אני אקח את הרגלים ואלך", ואז
 15 היא לא ענתה ולקחתי את הרגלים והלכתי.
 16 ש, לאן הלכתי?
 17 ת, אז זה, כבר היה לי קטרים עם שרי, עם שרי? לא, עם אתי.
 18 ש, תספר לי איך הכרת את אתי? איך היא נבנסה לחייך?
 19 ת, אתי נבנסה לחיי ככה, אני הייתי שכן שלה ושתי תולדות, אז... אז אתי, גי שבחש בכל זה לא
 20 אני, זה אתי, אתי רצתה אותי, נלחמה, היא שכנעה אותי...
 21 ש, שאלתי איך הכרת אותה?
 22 ת, היא הייתה שכנה של לאה, גרתי ברוד אפק אצל לאה, ואז הייתה שכנה שלי, לא היה שום
 23 קשרים. אני הייתי, כל פעם הייתה רואה אותי שאני הולך לבקר את הילדה בבית חולים,
 24 היא הייתה רואה שאני לוקח את יליאל, יליאל זאת הבת של לאה, אני נדלתי את יליאל עד
 25 גיל, עד שהתחילה לדבר והכל. הייתי הולך לטייל איתה, הייתי הכל, דואג לה, לאטל, לשתות,
 26 הכל. אני שגידלתי אותה למעשה כל הדרך, ומימי הולך לבקר את סיעל או הייתי
 27 לקח אותה יחד איתי, כשהייתי הולך לסדר סידורים בתי"א, כל הזמן, מה קוראים
 28 לזה... [נהנד מדגים על הנוף] היא הייתה על המנטא.
 29 ש, איך הכרת את אתי?
 30 ת, אח, אז, הם דיברו, אסנת והבת של אתי ואלה דיברו, היא אמרה לה שאבא שלי הוא מרפא,
 31 אז שלא יודע מה היא אמרה, לא נזכר, לשאלת ביהמ"ש אני פשיב, כי לא הייתי שם.
 32 ש, מה ראית ושענת?

1436

1437

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 אוי כאת אלוי אמרה לי שמישהו בבית חולים וזהיא החברה של הדוד שלי...לא יודע איך זה
 2 מסודר, אבל בוא נניח שיש מישהו בירושלים, בהדסה עין-כרם, שמה הוא גוסס, לא יודעים
 3 מה לעשות איתו, ויתמו אותו והחזירו את הכל בחזרה, ולא ידעו מה לעשות איתו. אז אני
 4 באתי והלכנו אני וחיא. אמרתי לה תראי, אני לא מכיר את המשפחה, לא מכיר אף אחד,
 5 תבואי את איתי, התביישתי. אז היא סידרה לי שאני אלך לטפל בו, אני קורא לזה "פזור",
 6 אז, אז היא אמרה לי בוא תראה מה לעשות. אז הלכנו אליו, ראיתי אותו באמת גוסס,
 7 קשור בגללים ובידיים והכל טלא דם מהרעידות שהוא רע. באתי, איך אומרים, עכשו אני
 8 לא יודע אם זה היה שאני עזרתי, אני בתוך העניין, לא בתוך העניין, אבל אמרתי לה הכל
 9 יהיה בסדר הוא יקום והוא ילך ויתחיל לרוץ. הסתובבתי סביב המיטה שלו, תוא היה גוסס
 10 והרפאים כולם אמרו שהוא לא יחיה, אני אמרתי כן יחיה, משום מה לא ידע, הסתובבתי
 11 מסביב למיטה שלו ופשיתי "הילך" הילך זה ידיום ככה [נהנד מדגים] אז זה, הוא אטר לי
 12 מתי הוא יצא, ואמרתי עוד יומיים, על ח'יתמותי שלי. אחרי יומיים באמת אמרו לו טוב,
 13 אתה בריא, אין לך שום דבר, ואחרי יומיים שלושה שחררו אותו, ו, הוא, ואז, הלכנו אני
 14 וחיא, היא הזמינה אותי ללכת לשמה, איפה קוראים לזה, רגע, חכי אני אזכור...ושמה של
 15 אח...גו...לא בירושלים, ב...את, לא מניס לי, אני לא יודע. מקום איפה שיש רמקולים ואני
 16 לא יודע מה, יש מקום שהיא לקחה אותי ושם יש רמקולים שמיסבירים על המקום. אם את
 17 אומרת לי "מצדדי" או כן, זה במצדה, או שמה, אז ראיתי אותה, אותה, את האיש, את זה
 18 שקם לנתיחה, ואמרה לי אתה רואה, זה היה בבית חולים, תת, הוא רץ, הולך ומשתולל,
 19 וככה ראיתי ככה זה התחיל
 20 ש, מה היה הסטאטוס של אחי כשהכרת אותה?

- 21 זה, או, או אתך, מה היא עשתה? האמת, אני לא הייתי קשור לעניין, אבל היא החליטה, היא
 22 החליטה להביא לי גיזען זה.
 23 אתה הבנת את השאלה שלי?
 24 לא.
 25 מבחינתי, כשאני שואלת מה היה הסטאטוס של אתי אני מתכוונת אם היא הייתה נשואה
 26 או גרושה?
 27 את, לא, אני יודע שהיא הייתה נשואה, אבל אני הייתי שומע את הגזענות, את המכות, את
 28 הריב, הוא אמיל, בעלה, אמילו היה רב עם אמה של אתי. תמיד שמוע צעקות גם הילדות היו
 29 מרביצים לה וצועקות.
 30 אז איך התחיל ביניכם הרומן? בינך לבין אתי?
 31 אז היא הייתה כל פעם באת, עולה ומייתה מביאה לי גיזען ומלאונח ומייתה עושה לי הכל
 32 במיוחד, וכל הזמן באה ודואגת לי, אז אמרתי בסדר. אחר כך התחילה לדאוג לי בילדה,
 33 לגדל לי, לטפל יחד.

1437

1438

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ש, איך קוראים לילדה?
 2 ת, ילאאל.
 3
 4 לשאלת ביהמ"ש:
 5 ש, אבל היו כבר חמש.
 6 ת, רק ילאאל.
 7
 8 המשך חקירה ראשית - ב"ב הנאשם:
 9 ש, איך התחיל הרומן?
 10 ת, איך התחיל אני אסביר לך, היא סתם אמרה דברים, לא יודע, אבל מאז שהתחיל הרומן
 11 שאני באתי מאחריה, אני ראינו, היא שידרה לי כל הזמן. היא רמזה לי, אז באתי מאחורה
 12 וחיבקתי אותה, אז ראיתי שהיא שותקת, ואחייכ הרמוני את התצאית, לא יודע מה היה,
 13 אם זה היה מכנסים או שהיא חצאית, לא יודע, אבל התחלתי וחו וראיתי שהיא לא מגיבה
 14 ולא, והיא מסכימת, אז לא, אז איך אומרים, המשכתי, ככה זה היה.
 15 ש, אתי העידה כן שאמרת לה שאם היא לא תהיה לך לאישה אתה תהרוס את המדינה
 16 "ראית את כוחותיי ויכולותיי ואני יכול לעשות הרס גדול".
 17 ת, לא הבנתי.
 18 ש, תתייחס בבקשה לדברים שהיא אומרת שאמרת לה.
 19 ת, לא, אני לא זוכר, לא יודע. לא...סתם היא אמרה את זה, אני לא יודע. היא אמרה שד כל
 20 מיני דברים שאני לא...
 21 ש, אתי אמרה בבימ"ש שאתה אמרת לה שהיא עזיבה להוציא את חני בצורה אכזרית
 22 מהבית.
 23 ת, לא.
 24 ש, ושאמרת לה ללכלל את כל הארזים של חני במדרגות.
 25 ת, קודם כל, לא אמרתי לה וגם לא הייתי באותו מעמד, אז איך אמרתי לה?
 26 ש, היא גם אמרה שאמרת לה שבגללך היא סילקה את חני מהבית, כדי שהיא תהיה חיילת
 27 בודדה.
 28 ת, לא, זה לא היה ככה. היא באה אליו אמרה לי בוא תציע לי מה לעשות עם חני, חני
 29 עזיבה ללכת לצבא. אני רבה איתה ולא טוב לי שהיא תהיה בנזית, הם היו כל הזמן רבים
 30 ומסובסכים ביניהם, כל הזמן, עם האחיות שלה גם. היא ילדה מאוד קשה, חני, היא הייתה
 31 אלימה, איך שאומרים. הייתה גם, אז, אז היא אמרה שאני לא יכולה, לא יודעת מה לעשות
 32 איתה, הצעתי לה להיות חיילת בודדת, היא יכולה לחיות כמו כולם, זהו. אז היא אמרתי
 33 לה, לא יודע, היא אמרה בסדר, אז עשתה מה שעשתה, לא יודע. אף פעם לא אמרתי להרים

1439

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רגון (עצור)

1 קיים על ידכם, זה קודם כל זה לא המילים שלי בכלל. אני אף פעם לא הרבצתי לילדים
 2 שלי, גם לא מעוניין.
 3 ש. לנבי השיניים, אתי מתארת שאתה לקחת אותה לרופא שלך ברמת גן וביקשת ממנו
 4 שיעקור לה את כל השיניים. תייחס בבקשה לסיפור הזה?
 5 ת. קודם כל, אני לא אמרתי. מה שכן, אני הצעתי. לדעתי. יש הבדל.
 6 ש. איך זה עלה בכלל?
 7 ת. או, זה עלה, אני לא יודע מה היה לה בשיניים, היא רצתה לטפל בשיניים שלה ואני במקרה
 8 מכיר את התופעה הזאת, ששיניים זרות הם נופלות ולא נשארות, אני גם הייתי ככה. גם לי
 9 היה. שתי שיניים הוצאתי כמה ביום אחד. כן. הכל רקוב בפנים, או אמרתי לה תראי,
 10 לדעתי, שאם כבר בא לך לטות עוד פעם פלטה עוד פעם סתימות ובלגאן כזה, אולי ונורידן,
 11 תשימי פלטה ונגמר הסיפור. אבל את תחליטי לעצמך, את הבעל בית של עצמך, אז מה? או
 12 היא אמרה טוב, היא אמרה לאחוזת תורת לי שן אחת, אם היא רקובת אני אוריד את כולן.
 13 הריחה אותן, את השן, אמרה לה יש לך דלקת, זה הכל רקוב, האחות אמרה לה את זה. אני
 14 מתקן, לא אחת, רופאת שיניים. יש לזה ריח מסריח מאוד, אני הרחתי את זה. או היא
 15 אמרה לה תעקרי לי את כל השיניים. מה שהיא אמרת זה עליה, זה לא מציאות חיה.
 16 כולם הלכו לעקור שיניים בגלל שהם היו כבר, חטוחות כבר נאכלו. זה הרופאים החליטו.
 17 גניח שמרית, יעל, אלו שהיו... כל פעם מישהי אחרת הלכה לרופא שיניים. עכשיו נניח
 18 שמרית, הייתה באת אליי ואמרה לי אני אעקור ואני אמרתי לה לא תנסי למשוך אותם כי
 19 יש לך עזרה, מה אכפת לך? אז אל תעקרי. כל פעם שהיא הייתה רולכת לעקור שיניים או
 20 לעשות סתימות וזה, הייתי הולך איתה ואף פעם לא אמרתי לה לעקור את כל השיניים, רק
 21 אם זה רקוב למדי או נוקרים.

שאלת ביהמ"ש:

22
 23 ש. אתי אמרת שהרופא ברמת גן לא רצה לעקור את השיניים שלה.
 24 ת. לא, לא, לא.

המשך חקירה ראשית - ב"כ הנאשם:

25
 26 ש. אתי מתארת שהלכתם לשלושת רופאים.
 27 ת. הוא גם לא ברמת גן, היא טענה, היא הלכה לרופא בפ"ת. הרופא בפ"ת אמר לה תראי, אני
 28 יכול לעקור לך את הזוהר, את השיניים, אבל אני לא אעקור לך בגלל שאל תבלבלי לי את
 29 חמנות, אני לא רוצה ברות, לא רוצה תבואי זהו, אני לא מעוניין. לשאלת בית המשפט אם
 30 בסוף היא עקרה ברחובות אני משיב, כי בסוף היא עקרה בראשון. אני הייתי איתה בפנים
 31
 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ראשונה ואחייב היא הלכה בעצמה לעקור את הכל. היא עקרה שלושה-ארבעה בבת אחת
2 כלי משר אליו גם.
3 **ש. אתי מתארת שגם לגבי...**
- 4 **ת. רגע, חוץ מזה, אני שטעתי שאצל רופאים הם לא עוקרים סתם שן, רק אם צריך. אף רופא
5 לא עוקר סתם שיניים.**
- 6 **ש. אתי מתארת שגם לגבי הבת שלה, נטלי, אתה המלצת להוציא אותה מהבית לקיבוץ!**
7 **ת. לא, נטלי לא, לא הייתי קשור, לא באסנת ולא בנטלי. זה אבא שלה עשה את זה, אני לא
8 יודע. אני לא... לא קשור לזה.**
- 9 **ש. אחייב אתי מתארת שגם לקחת ממנה תכשירים.**
10 **ת. מוזר זה לקחת לי לא לקחתי.**
- 11 **ש. היא העידה כאן שהלכתם ביחד לעורך שאתה מכיר.**
12 **ת. לא, לא, לא, לא לקחתי שום דבר בכח ולא נלחמתי איתה ולא שום דבר. היא באה אליו ועוד
13 שכנעה אותי שנתקנה לי טבעת עם יהלומים ובגדים והכל, היא... אני לא, מילח אחד לא
14 אמרתי כי אני ידעתי דבר אחד. אם אני יקח טבעת חמישית לחם היא תתחיל לבלבל לי את
15 חמות, אני כבר מכיר אותה. אם הרופא הבחין בה שחיא תבוא ותתלונן, אז היא הייתה
16 כואבת שעושה משהו ואחייב מתחרטת ונכנסת, עושה פאניקה וכל מיני דברים כאלה. היא
17 ככה כל הזמן הייתה.**
- 18 **ש. למה היא קנתה לך מתנות?**
19 **ת. היא רצתה לכבד אותי. היא עשתה הכל.**
- 20
- 21 **לשאלת ביהמ"ש:**
- 22 **ש. למה? יש לה בעל וילדים.**
- 23 **ת. היא לא הסתדרה איתו, היא לא רצתה אותו גם, רצתה להתגרש ממנו, כאילו אני הסיבה
24 אבל זה כאילו, זה לא נכון.**
- 25
- 26 **הפסד חקירה ראשית - ב"ב הנאשם:**
- 27 **ש. אחרי שהיא התגרשה מבעלה, מה היה הקשר שלך אליה?**
28 **ת. לא, זה היה ככה. היא רצתה לחבוא, אני אגיד לכם את האמת, אני לא אשקר. היא רצתה
29 להביא ממני ילדים יחד עם בעלה. אני התנגדתי לזה. אמרתי לה אז אני או תוא או אני, ואם
30 לא אז אני בכלל לא רוצה, אני הולך לדרכי, אז היא אמרה טוב, במילא אני רוצה להתגרש,
31 אז היא התגרשה.**
- 32 **ש. איפה גרתי?**
33 **ת. אני גרתי בעמישב, לא על ידה אבל כמה רחוקות.**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- ת. אבל לאח חייתי.
- ש. זאת אמרת שבשתיית אצל היה לך קשר עם אחי?
- ת. היה לי קשר עם אחי, כן. היא באה איתי כל הזמן לתפוס אותי שלא לאבד אותי, היא חיינתה באח וגם מגדלת לי טלפון ילדים בנוסף. היא עזרה לי להאביל אותם, לחתל אותם, הכל. אני נידלתי... אה, הבנתי. היא הייתה נגנת, הייתה הולכת לעבוד, לאה, הייתה הולכת לעבוד, ואני הייתי צריך לשמור על הילדים עד שחזר תבוא, לגדל אותם, בוא נגיד כמה. לא לשמור.
- ש. שמעת את אחי מעידה כאן בעניין הבית.
- ת. את רוצה שאני אספר בדיוק איך שזה נכון?
- ש. לעניין הבית שבו היא מתגוררת והשם כמי שניתן במתנה לבת שלך, נכון? תספר לי איד זה התחיל, איך זה היה?
- ת. זה היה ככה, כשהיא לא התגרשה, אמרה לי גואל, אני אדאג לך, אני און לך בית, אדאג להכל בזמן אמרתי לה תראי, היא רצתה שאני אטפל בנשים, או או שאני רציני, אני לא יודע איך זה הסתדר ביננו, אמרתי לה תראי, אני לא רוצה, לא, אז, היא ידעה שאני רוצה ללכת למסוק, איך אופרים, רחוק, היה לי איזה סידור לטפל לא בעיר שלי בכלל, היא לא רצתה לאבד אותי ואמרה לי אתה יודע מה? אני און לך לטפל אצלנו בבית וזה, אמרתי לה לא, אני לא מוכן, שמחר אם יקרה דבר כזה, יהיו לי פציעות וקליינטים, ואחיי היא יכולה להעניף אותי ולהביא מישהו, חילר אחר, או אמרתי לה אני רוצה ערבות, שמחר היא לא תגיד לי ללכת, זה היה ככה.
- ש. מה היו הערבות?
- ת. היא רצתה כאילו את הבית שלה לרשום את זה על שמי, אבל לא יודע משום מה אז אני לא רציני.
- ש. למה לא רצית?
- ת. לא רציתי שידעתי שזה תחיה בעיר. ידעתי שהיא עלולה להתחרט וזה היה בעיה, אז זה לא הסתדר, לא יודע משום מה לא הסתדר אחד הדברים. אחיי היא התגרשה ואחיי אני חייתי איתה כבעל ואישה כשהיא התגרשה, מעד שלש שנים-ארבע שנים, אבל הייתי איתה בקשר. אני וחיה בנינו את הבית שרשום עשיו על שם אלה, הבת שלי. היא אמרה לי כל הזמן, היא ידעה שאני רוצה לעזוב אולי חשה, לא יודע, משום מה, היא אמרה לי תסמי, אני רוצה להביא לך, לרשום אותך גם ב, ע...בטאבו, זה היה קודם, אני אזכור רגע, חיה, מה קוראים לה...שכחתי...רק רגע...מה קוראים לה? ש...זה ש...ירדשה, איך שאומרים. היא כתבה את הבית על השם של הילדים ביחד איתי, זה היה הראשון, אחיי זה השוננה עוד הפעם, אמרתי לה תשמעי, אני לא מאמין בצוחאות, אם את רוצה באסת להביא לי זה יש לך מיטה באסת טובה אז נרשמי את זה כמתנה על שם הבת שלי. אז היא רשמה, אמרתי

1441

1442

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר) 03 אפריל 2012

- 1 לה שלא תגידו לקוחתי לך ואם רשמת את זה על שמה אז מה הבעיה, ואני לא דיברתי איתה
- 2 שום דבר, וככה לא היה מלחמות, לא צעקות ולא היו אינשים ולא היה ויכוח. היא ישר
- 3 הלכת, ישר באה איתי אמרה, אמרתי לה נלך לעויד, העויד לא היה לא שלי ולא שלה.
- ש. איך הגעתם לעויד הזה?
- ת. אני וחיה חלכנו, חיפשנו עויד. חיפשנו בנייא, עלינו אליו וחיה אמרה לו "תשמע, אני רוצה לרשום את הבית על שמו ועל שם הבתי" לא, זה לא הסתדר, ואז הוא אמר לה זה לא מסתדר, זה לא הולך בגלל שחזר יש לו בית מחלמיש, הוא גם חוץ סזה, כל מיני סיבות אז זה לא מסתדר. אמרתי טוב והיא אמרה טוב. ישבנו והתייעצנו והחלטנו לרשום את זה על שם חילרה. אמרתי לה אם את לא יכולה להביא לי את חתנת, תביאי לילדת.
- ש. לשאלת ביתמ"ש:
- ת. היא רצתה שתחיה חילר אצלנו בבית?
- ת. כן.
- ש. ולכן היא נתנה לבת שלך את הבית במתנה?
- ת. לא. זה כבר לא קשור זה לזה. זה משנה את זה חלילה

15 **אמרת ערביות.**
 16 **ש.** לא, זה היה מתי שהיא הייתה נשואה.
 17 **ת.** אז על איזה ערביות דיברת?
 18 **ש.** כשהיא גרת ברחי אפק זה היה מדובר על זה שהיא פתח לא נהרסוק אותי, ואז רציתי
 19 ערביות. היא לא טנתה, לא היה זה משהו אחר. ברנד שמחה שהיא גרה היום היא אמרה לי
 20 אתה יודע, אני אהב לך את הבית מתנה ואותה תרפא. לא, אני מתקן, רק שהיא תיתן לי את
 21 הבית בבית. היא רצתה להביא לי את זה. היא אהבה אותי. לא, מה שאני רוצה להסביר
 22 זה שזה היה תהליך, זה לא פתאום "בוס" במכה אחד, את הבנת למה אני רוצה להסביר כי
 23 קודם כל חיה נוראה, אח"כ שיענה אותו ואז שיענה עד שהיה מדובר בביתנה.
 24
 25 **המשך חקירה ראשית - ב"כ הנאשם:**
 26 **ש.** אתי העידה ואמרה שאת השינוי שהיא עשתה מצוואה למתנה זה בגלל שאני-אמפר היה
 27 לרשום את זה, היא אמרה שהיא לא רצתה בכלל.
 28 **ת.** זה היה הרצון שלה, היא לא יכלה לרשום את זה על שמי
 29 **ש.** היא אמרה שהגעת לבית שלה וקיללת את הבת שלה...
 30 **ת.** אני לא קיללתי.
 31 **ש.** לטענתך, אמרת "אם עשית משהו בקשר לבית, אם חיבלת במה שהתמת, אני משיב
 32 השבעה שהתיקנות הזאת" שהיא גם הבת שלך "תמות".
 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר) 03 אמריל 2012

1 **ת.** זה לא נכון, זה גרסה אחרת לחלוטין, זה משהו אחר וזה משהו אחר. זה ככה. זה. אני קניתי
 2 לה טבעת נישואין והיא ככה ואני יכול להוכיח את זה במורה מאוד ברורה. קניתי לה טבעת
 3 נישואין, ויום אחד באתי אליה, אז היא התחילה להתנפל עליי שאני נבנני לה את הטבעת,
 4 לא לקחתי, נבנני. תראו איזה אבסורד. הבית שלה כל הזמן היה מוגקד ביד, הייתי יכול
 5 לחטט לה ולגנוב לה והיא לא הייתה יודעת אפילו, ואם הייתה יודעת היא גם הייתה
 6 שותקת, אבל לא נבנני ממנה פרוטה אחד ולא לקחתי שום דבר במורפה טיפה, שום דבר.
 7 היה ככה. אני באתי היא אמרה לי אתה נבנת את הטבעת וזה, אני שופע שופע שופע אותך,
 8 ואני יודע שלא כנבנני לה את הטבעת, לסיפך, אני עוד רוצה שהיא תלמש את הטבעת, אז
 9 היא באה אליי והתחילה להטטיל, לצרוח צעקות עד חשמיים. אני ישבתי בטקט, לא
 10 אוימתי עליה חלילה ולא שום דבר, אמרתי לה זה היה ככה, הייתה ויקק, וזהו, אולי אני
 11 יודע מה, ישנו קונויה, אבל בסדר, גם אני מקבל את זה. הייתה ויקי והייתה עוד מישהי,
 12 משיין, אז היא באה, אמרה לי, אמרתי לה, לקחתי את היד שלה ואמרתי לה תישבעי בילדה
 13 שלך שלא תזכי לראות אותה, ככה יצא לי מהכעס שלקחתי ממך את הטבעת. אני לא נבנני
 14 ממך ולא שום דבר. אני ידעתי גם שהיא לא תישבע, היא יודעת טוב מאוד שאני לא לקחתי.
 15 היא יודעת טוב מאוד שאני לא אקח לה.
 16

לשאלת ביתח"ש:

17 **ש.** נתת לה מתנה שהייתה שלה קודם?
 18 **ת.** כן, אני קניתי לה טבעת.
 19 **ש.** אז למה היא חושבת שגנבת את זה ממנה?
 20 **ת.** תראי מה התרומית סאחורי הדברים.
 21 **ש.** זו טבעת שהייתה שלה?
 22 **ת.** לא שלה, אני נתתי לה את זה. ואפילו שלה לא הייתי גונב לה.
 23 **ש.** איך היא יכולה להאשים אותך?
 24 **ת.** אמרתי לה תישבעי בילדה שלך שלא תזכי לראות אותה, אם את אומרת שגנבתי.
 25 **ש.** אני חוזרת על השאלה. אתה קנית לה את הטבעת, איך יכולת לגנוב אותה?
 26 **ת.** אז ככה היה. אני אסביר לך את הסוף וזה תוכלי לתבין איך זה יושב. היא רצתה להעליל
 27 עלייך, אני הבאתי לה אותה, את הטבעת הזאת.
 28

29	ש.	מתי נתת לה את הטבעת?
30	ת.	לא זוכר, מתי שהתגרשת.
31	ש.	מתי היא אמרה שנגבת?
32	ת.	אחרי שלוש-ארבע שנים.
33		

בית המשפט המחוזי בהל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (נעזיר)

המשך חקירה ראשית - ב"ב הנאשם:

- 1 ת. עכשיו מה קרתו? אז, אז אני אמרתי לה שאני לא לקחתי ואני לא צריך את הטבעת ואם אני
- 2 רוצה יכול להיות לי עוד אלף טבעות, אז זה לא הלוויי גם, הבנתי זה רק היה עליה, הבנתי?
- 3 אז מה קרה? עברו שלושה ימים, אחרי שלושה ימים היא אמרה "מצאתי מתחת למיטה את
- 4 הטבעת". אז זהו, אז היא מצאת את העלילה הזאתי שאני לא אבוא אליה, היא רצתה
- 5 להיפטר ממני.
- 6 ש. **מתי היא נפטרה ממך?**
- 7 ת. אני אסביר לך מה היה. היא באה אליי אמרה לי ש...אני איך נפרדנו? אני אסביר לך בדיוק.
- 8 היו שתי דברים שזה קרה: אחד היא חזרה לגרוש שלה, הביאה אותה הביתה וזה וזה, וגם בן
- 9 אחותה היה מסתכך ביני לביתה ואני לא ימשיך חלאה, זה לא משנה, זה היה ככה. לקחתי
- 10 את הרגליים שלי וחלכתי לדרכי.
- 11 ש. **איך נפרדתם? איך זה קרה? קמת וחלכת?**
- 12 ת. כן.
- 13 ש. **למני כמה שנים זה היה?**
- 14 ת. זה היה לפני חמש: שש שנים בערך, אני לא יודע, 12 שנה, חצי חיים ודיוני איתו.
- 15 ש. **חצי חיים של מי?**
- 16 ת. של אותו, נו...ש...איך אני יסביר לך? ניח חיינו איתה חמש שנים ואחרי חמש שנים נובתי
- 17 אותה עד היום.
- 18 ש. **באיזו שנה הפכת אותה?**
- 19 ת. זה אני לא יודע, אני יודע שזה היה מלחמת המפרץ.
- 20 ש. **למעשה, גם ויקי וגם נשים אחרות העידו על הקשר שהיה לאתי עם הבית. תסביר לי...**
- 21 ת. מה הכוונה?
- 22 ש. **הן אמרו שנתת הוראה לא להיות בקשר עם אתי או בן להיות איתה בקשר.**
- 23 ת. עם אתי היה בעיה, שחיה הייתה, היו באים אליה חנשים שלי, היא הייתה מסבכת, כל
- 24 פעם הם היו באים ואומרים לי, הבנתי: היו אומרים לי היא אמרה ככה וככה ואני אמרתי
- 25 שלא אמרתי שום דבר והיא אומרת את דעתה, תיה דו-שתי, נניד ככה. לא מלחמות, אנתו
- 26 לא נלחמים בבית הזה. לא היו מכות אף פעם. רק לעיתים, זהו, רחוקות מאוד, וזה לא היה
- 27 מי יודע מה, זה היה רק דחיפות או, אני יודע מה, זה לא היה אלמנות אף פעם.
- 28 ש. **אתה זוכר מה שאלתי אותך?**
- 29 ת. כן, שאלת אותי על...את...הבית...
- 30 ש. **מה היה הקשר של אתי לווילה אחימאך?**
- 31 ת. לאתי? הבית שלה היה...אה, לא, אחו אחימאך? אז כן, זה היה כמו הבית שלה באמות, באה,
- 32 חולכת, אני לא בטוחה.
- 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אמריל 2012

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ש. ויקי העידה כאן שאתה אסרת עליה ועל הנשים להיות בקשר איתה.
 2 ת. כשהיא התחילה לטכסך.
 3 ש. **מתי זה היה?**
 4 ת. זה היה לקראת, אני לא יודע תאריכים, זה היה כשהיא הייתה מביאה את הילדה ולקחת
 5 את הילדה.
 6 ש. **אתה סבור את סדר המשפחה?**
 7 ת. כן.
 8 ש. **סדר המשפחה ואני, מה הקשר ביניהם?**
 9 ת. לאנני לא היה שום קשר לספר הזה.
 10 ש. **למה?**
 11 ת. אני רוצה לראות, אני אוכזר מה היה.
 12 ש. **מה כתוב פה?**
 13 ת. לא, מה היה פה. לא, כן. רק להסתכל, אני יודע, וזה, כן, זה זה.
 14
 15 **לשאלת ביהמ"ש**
 16 ש. **איך אתה יודע שזה זה?**
 17 ת. למי הכתב, אני יודע מי הדפיס את זה, זה שמרית. אני לא יודע לקרוא.
 18
 19 **המשד חקירה ראשית - בייב הנאשם**
 20 ש. **אני מפנה אותך לעמוד הראשון של סדר המשפחה, תקרא לי בבקשה את סעיף 1 ו-1.**
 21 ת. אה, רגע אחד...את זה לא...אני לא רואה טוב...זה [מקריא] "לא להתערב בפנינים ביוץ של
 22 אחרות, כמו... להפריע, ביוץ", כמה זה אני אפילו לא יודע.
 23 ש. **אני לא עוזרת לך. תקרא.**
 24 ת. שילש-אבס-אבס. אני לא יודע.
 25 ש. **איזה מספר זה?**
 26 ת. זה יכול להיות 1600 אני לא יודע. אני אף פעם לא התעסקתי בחשבון. אני חשבון לא יודע.
 27 אמרתי לכם 18+18 אני לא יודע. זה נה שאני יכול לקרוא לאט לאט. קודם כל מה
 28 שאני רוצה לחגוד לך, אני מעולם לא לקחתי את כל העול על הכית, את החשבונות אני לא
 29 התעסקתי. שלא ידעו שאני לא יודע, שלא ידעו עד אולי היום, לא יודע, [נחייך], הם לא ידעו
 30 שאני לא יודע חשבון ולא יודע לקרוא ולא שום דבר.
 31 ש. **אז איך קראת את המכתבים הרבים...**
 32 ת. לא קראתי.
 33 ש. **המכתבים הרבים שהנשים שלחו לך.**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (נעיר)

- 1 ת. אני לא "קרויני", הם קראו לי.
 2 ש. מי זה הם?
 3 ת. שמרית, כל הזמן אמרתי לה תקראי לי מה כתוב, אין לי כח. היא חשבה שאני מתעצל.
 4
 5 **לשאלת ביהמ"ש:**
 6 ש. הן אמרו שאתה מתמצא במחשב.
 7 ת. אני...סתם...
 8 ש. זה מה שהן אמרו. איך עבדת עליהן?
 9 ת. לא עבדתי עליהן.
 10 ש. אלא?
 11 ת. אני יסביר לך מה היה. הם לא היה להם אומץ לחיכנס למחשב.
 12 ש. למה?
 13 ת. לא היה להם אומץ, לא יודע, שהם לא ידעו. נניח מעבד תמלילים, "וורד", או מה קוראים
 14 לו, או ככה היה. הם נכנסו, אני נכנסתי כאילו לפקודות ואמרתי להם תגשו ככה ככה והם
 15 עשו, או הם למדו לבד [מחייך]. אני רק נתתי להם את הדחיפה, את האומץ, אבל אני לא
 16 ידעתי שום דבר.
 17 ש. איך ידעת להגיד להם לעשות ככה וככה?
 18 ת. אההח...אההח...אני ידעתי שכל פעולה שהם יעשו הם יגיעו.
 19 ש. זה לא כזה פשוט, מי שלא מבין כלום במחשב לא יכול להפעיל.
 20 ת. זמן, אז אני לא הבנתי.
 21 ש. והן?
 22 ת. יש בעיה במחשב הזה שרק מי שידע לקרוא טוב טוב הוא יכול לתפקד איתו, אז שהם
 23 יקראו לי ואני אמרתי להם. אני אף פעם לא השתמשתי או ישבתי וכתבתי, אני אף פעם לא
 24 כתבתי במחשב.
 25
 26 **המשד הקירת ראשית - ב"כ הנאשם**
 27 ת. עכשיו את הזה של התמלילים, לא יודע, מה, זה של הטלפון.
 28 ש. מה זה?
 29 ת. תמלילים קוראים להן
 30 ש. האותיות של הטלפון?
 31 ת. כן, איד קוראים להן, אס אס אס. הם קראו לי את החודעות, אני אמרתי לא ידעתי ולא
 32 התייחסתי להן, לא התייחסתי להן, אני לא יודע לקרוא מילה.
 33 ש. מתי נולדה הבת המשותפת שלך ושל אתי ואיך נשמר הקשר בינך לבין הבת שלך?

1446

1447

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (נעיר)

- 1 ת. את הזאריך אני לא יודע
 2 ש. איך נשמר הקשר בינך לבין אתי? אמרת שהיא לא הייתה כבר אישה שלך.
 3 ת. הילדה נולדה ואחייב לא רציתי אני כבר לחגוג לבית שלה, לבית, ואמרתי לה שתביא לי
 4 לראות את הילדה, אז היא הייתה באה וכל הזמן מחפשת תחבולות. אז אמרתי לה שאני,
 5 לא, אני אבוא אליה, היא לא רצתה. היא אמרת לי אם אתה רוצה בתנאי אחד שתריס לי
 6 טלפון לפני כן והיא לא רצתה, אמרתי לה לא צריך וככה ניתק תקשר. ביני לבינה שלא יהיה
 7 מלחמת.
 8 ש. מתיכן הכרת את שולי?
 9 ת. שולי הכרתי אותה מאתי. אני באה אמרה לי תשמע, חדודה שלי היא נתנה לי תמונת
 10 ואמרתי לה, אני לא יודע מה אמרתי לה זה לא זה. אז אמרה לי אמרתי שאתה לא תבוא

- 10 רוצה לראות אותי, ככה התחילו הקשרים. היא הייתה באת יחד איתי, הייתה אונורת לי
11 בוא נלך לשולי, זה כאילו...
12
- 13 ש. אנחנו יודעים שבהתחלה, כשהכרת את שולי, היא התגוררה אצל אבית בבית. כמה פעמים
14 ננסת לשם?
15 ת. פעם אחת-שנתיים.
16 ש. איך היית נפגש איתה?
17 ת. אח... האמת? לא, אני חושב תקופה אחד לא נפגשו, אחייכ נפגשו שוב פעם, זה מה שאני
18 זוכר.
19 ש. שולי העידה כאן שאתה המלצת לה להתגרות באבא שלה כדי שהוא יעיף אותה מחבית.
20 ת. מעולם לא אמרתי לה את זה. את, הוא, שהיא מלחמה עם שרי, שרי על הסבא בגלל זה
21 התחילה המלחמה, שרי אמרה לסבא איזה מילה לא יפה או עשתה עם האצבע והסבא בא
22 עם התגרות והאמא באה וראתה את זה.
23
- 24 לשאלת ביהמ"ש:
25 ש. כשהכרת אותה כבר היו לה שלוש בנות?
26 ת. כן.
27
- 28 המשד חקירה ראשית - ב"כ הנאשם:
29 ש. עד ששולי קיבלה את הבית מחלמיש, מה הייתה תדירות הגשתך לבית שלה?
30 ת. את, הינסי לא, אבל חיה לה בתים לפני כן.
31 ש. עד שהיא קיבלה את הבית הקבוע שלה.

1447

1448

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (נציר) 03 אמריל 2012

- 1 ת. לא הייתה תדירות קבועה. באחת הפגמים ניתקתי איתה את הקשר, היא אמרה לי אני לא
2 רוצה שתבוא בגלל אבא שלי שיבוא לי כסף. זה היה ככה. אבא שלי רוצה להביא לי כסף
3 אבל בגלל שאני איתך בקשר הוא לא רוצה להביא לי כסף או החלטתי לנתק את הקשר.
4 ש. כמה זמן ניתקתם קשר?
5 ת. בערך שנה-שנתיים.
6 ש. לביתה הנוכחי מה הייתה תדירות ההגעה שלך לשם?
7 ת. איפוז בו
8 ש. בבית הנוכחי, הזה, שהיא גרה בו עכשיו?
9 ת. את, הוא, אני אסביר לך. הייתי מגיע בהתחלה לעיתים רחוקות ואחייכ לעיתים קרובות.
10 ש. למח?
11 ת. היה לה חבר, אחרי שלזבה אותו אני עשיתי שם סטודיו והצטלפתי שם.
12
- 13 לשאלת ביהמ"ש:
14 ש. מה אתה צריך סטודיו?
15 ת. שתם, לא הייתה לי ילדות טובה, לפחות זה [מחייך].
16 ש. מה הקשר?
17 ת. לא היה לי משחקים, בקופת חולים הייתי לוקח וריקות, משחק איתם.
18
- 19 המשד חקירה ראשית - ב"כ הנאשם:
20 ש. מי יום את רצון הסטודיו?
21 ת. זה, איך אומריו? לא יודע, אני חושב היא אמרה לי תבוא תעשה אצלי סטודיו. אז זה
22 התחיל מפלקט.
23 ש. שולי תיארה וגם גלית עזרה רבה שלך במהלך השנים בגידול של גלית. מה היה הקשר

- 24 ש.גן והתערבות שלך אם היו:
 25 בתערבות כי היא הייתה באה להתייצג איתי.
 26 בקשר למה?
 27 נניח לא היה כ"כ התערבות גדולה לפני גלית, זה היה יותר הבית, יותר ח...
 28 מה התערבת בנושא של הבית?
 29 שיתנו לה בית.
 30 איך התערבת?
 31 אמרתי לה שאני הולך לכתוב את המכתב למרות שאני לא יודע.
 32 איך? ש.

1448

1449

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עצור)

- 1 ת. הם כתבו, אני ליטשתי כאילו. אני אסביר לך, הם כותבים את הטייטה, קוראים לה טייטה,
 2 אז הם כתבו טייטה, דף הראשון, ואני אח"כ אמרתי להם מה לנגקן, אחרי שהראו לי.
 3 ש. השפה שלך ואוצר המילים שלך הוא לא כזה גדול.
 4 ת. כן.
 5 ש. אז מה ליטשתי?
 6 ת. אני יסביר לך איך זה, איך אני יגיד מילה שתוכלו להבין אותי בכל המכתבים שהיו זה כמו
 7 שאני אומר, איך להסביר...נניח הם אמרו לקחת את העט ולשים אותו כאן, אני הייתי אומר
 8 "ילא, נגידו להנחי". הם היו אומרים לי ואז הייתי אומר להם כן. לאחר שבית המשפט חזר
 9 על השאלה אני משיב, כי הם תיקנו, אבל הם חשבו שאני אומר להם, זה תבעיה (מחיד). את
 10 מכינת?
 11 ש. שולי תעידה כאן שהיא נתנה לך תכשיטים, זהב, שני מחשבים ניידים, תתייחס לנתונים
 12 האלה ואם הם נכונים, באילו סיבות?
 13 ת. קודם כל, תכשיטים, היא שיקרה פה שקר מאוד גדול, שמיים וארץ, זה היה ציפוי זהב ולא
 14 זהב. היא אמרה זהב ולא ציפוי זהב. קנינו את זה בתאילנד זה עולה כשה"כ כל תכשיט כזה
 15 25-35 תכשיטים, זה היה ציפוי. 25-35 שקל. הם נתנו את זה בדולרים, אני לא יודע.
 16 ש. איפה נקנו התכשיטים?
 17 ת. בתאילנד. זה ציפוי זהב, היא לא נתנה לי מעולם זהב.
 18
 19 לשאלת ביהמ"ש:
 20 ש. איך אתה יודע?
 21 ת. למה אני יודע שזה ציפוי.
 22 ש. איך אתה יודע שזה ציפוי?
 23 ת. הם אמרו בפרוש שזה ציפוי.
 24 ש. מי אמר?
 25 ת. שולי וכילם. את יודעת מה זה: זה חשדראות של האלים שלהם.
 26 ש. זה יכול להיות עשוי מזהב, גם מגן דוד יש מזהב ולא מזהב.
 27 ת. לא, לא, זה ציפוי זהב.
 28
 29 המשד חקירה ראשית - ב"כ הנאסם:
 30 ש. למה היא נתנה לך את התכשיט?
 31 ת. היא רצתה לרצות אותי, לשמח אותי.
 32 ש. היא גם מתארת שהיא קנתה לך שני מחשבים ניידים.

1449

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אמריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ת. לא, אחד מחשב עשיתי איתה איזה עסקה, משא ומתן. אחד היא נתנה לי כמותת את
2 המחשב.
3 ש. אנחנו יודעים ששולי לא היחידה שנתנה לך מתנות.
4 ת. כן, ודאי.
5 ש. למה הנשים נתנו לך מתנות?
6 ת. אני אסביר לך שלושה דברים: אחד, החשוב, הם אהבו אותי, השני, הם רצו לרצות אותי,
7 ושלישי, היה ביניהם תחרות, ואם לא הייתי לוקח הם היו אחייכ שונאים אותי ועושים לי
8 בלגאן שלם, לא שונאים אותי, אבל עושים לי בלגאן. ממנה אתה לוקח ואצלי לא, אפילו
9 אחרות, אם הייתי אוכל אצל אחת, אז אחרות גם היו רוצות שאני אוכל אצלן. זה ככה
10 היה. לא סירבתו. אבל מה שאני לא, מה שאני רוצה לזקק, אני ששלם לא ביקשתי מן, זה
11 לא נכון, אני לא אמרתי להן תביאו לי לאכול, תקנו לי ותאשו לי, הן עשו הכל בנצנץ.
12 ש. אנחנו יודעים שהיית מצטלם בגלימותות ותבשיטים, אתה יודע לשחזר לי איך הסטודיו
13 התחיל?
14 ת. הסטודיו? חיפשתי מקום ולא יודע איך אבל, בוא נגיד ככה, דיברנו וזהו היא אמרה לי טוב
15 ותעשה את זה אצלי, זה לא חיה בכוח אלא מרצון טוב. היא לא סילקה אותי, היא לא אמרה
16 לי קח את הסטודיו שלך ותלך. אני רציתי ללכת לעשות את זה במקום אחר והיא לא רצתה,
17 לא רציתי להפריע לשינה שלה ולמקום שלה. רציתי ללכת לחפש, לא יודע. לשאלת בית
18 המשפט אם חיה לי כסף אני משיב, כי הייתי יכול להסתדר עם חבר, עם מישהו, לבקש
19 מאיזה חבר שאני יעשה אצלו סטודיו, הם היו רוצים.
20 ש. תתאר בבקשה איך הכרת את שרי?
21 ת. את שרי הכרתי אותה, לא, אני הייתי ידיד של שרי. הייתי ידיד של שרי, ונמפה לכאן דיברנו
22 כל הזמן, אז ככה זה היה.
23 ש. איך היא הפכה להיות בת זוג שלך?
24 ת. יום אחד באנו לשולי ולכולם ואמרתי להם שאני רוצה לטוב וללכת. הייתה מישהי ואמרה
25 לי אתה יודע מה, תבוא אליי. אמרתי לה, את בטוחה שלא נריב, לא יחיה קצור בינו לבינך,
26 רציתי לטוב ועוררתי להם, הכל, אז באתי לשרי ואמרתי לה שאני רוצה לטוב באחד הימים
27 אתם כבר לא תראו אותי, אז באה שרי ואמרה לי אני חייבת לך את החיים שלי.
28 ש. למה היא אמרה לך את זה?
29 ת. שיערתי, אמא שלה רצתה להתאבד כל הזמן. אני יסביר לך. אמא שלה רצתה להתאבד,
30 גלית רצתה להתאבד, כולם שמה תחת במעיה, אני לא רוצה לספר את הכל רחב, עוררתי לאמא
31 שלה, היא הפסיקה להתאבד. שרי כיתה והיא אמרה לי רק אתה יכול לעזור למעיה של
32 האמא שלי. היא הייתה נכנסת לאמבטיה ובוכה וזהו ורוצה להתאבד. כל הזמן, זה היה כל
33 שבוע, לפני שהם זהו ובכלל...

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ש. לפני שמה?
 2 ת. לפני שהכרתי אותם בכלל, הם היו חולקים, זהו, נו...
 3 ש. מה?
 4 ת. אני מתבלבל. לשאלת ביהמ"ש אני משיב, כי הם סיפרו לי מה היה לפני שהכרתי אותך,
 5 ואח"כ באתי וראיתי בעיניים שלי. שולי הפסיקה לחשוב להתאבד, ההיא גם הפסיקה
 6 לחשוב להתאבד, אילנית רצתה גם בנקודה אחת ללכת להתאבד, אבל איך אני יכול להסביר
 7 את זה? זה האמא של חילדים שלי. טוב, אני לא אניד את הדברים הגדולים, היא רצתה
 8 ללכת...
 9 ש. אני מבקשת שלא תחסוך מאיתנו את הסיפור.
 10 ת. אני רוצה להגן עליהם. אילנית רצתה ללכת לאילת ומה קוראים לו, ולקחת סמים ולהתאבד
 11 שמה. היא סיפרת שזה היה לפני שהיא תכיד אותי, נעכשו שרי רצה לעשות עוד, עוד ממש.
 12 לשדוד. נלית הייתה, איך אומרים, אני לא יודע, אבל זה לא תעיקר, העיקר הוא שאני, היה
 13 לי מטרה טובה, לא הייתה לי מטרה רעה לכל המעיה הזו, אבל נגרתי לחטאים או לזה,
 14 נו...אההה...רע...
 15
 16 לשאלת ביהמ"ש
 17 ש. למה נגררת?
 18 ת. אהה...ככה...זה סתם אולי בהמשך.
 19
 20 המשד חקירה ראשית - ג"כ תנאים:
 21 ש. מה?
 22 ת. לגבי הכל היה בסדר, אני לא הזקתי להם לא הרבצתי להם ולא צעקתי עליהם וגם לא
 23 הכתנתי להם, זה האמת, לא אמרתי להם.
 24 ש. אתה זוכר מה הייתה השאלה שלי? איך שרי הפכת להיות בת הזוג שלך?
 25 ת. אבל אני נזכר ו...מה אני יכול לעשות, אני בן אדם, נזכר. או אמרתי לה שאני הולך והיא
 26 אמרה לי אני חייבת לך את החיים, ככה אמרה לי, אני רוצה להיות איתך תמיד. אמרתי לה
 27 לא יודע מה, אז זה חתונת להיות שהיא תהיה אשתי, אם ביהמ"ש שואל אותי איך זה ייתכן
 28 כאשר יש לי ארבע נשים אני משיב, כי לא היה לי אח"כ התחיל.
 29 ש. שרי העידה כאן שהיא חיה בבית אם היא הייתה לובשת חולצה צמודה ואח"כ היית גוזר
 30 או קורע לה אותה,
 31 ת. לא, בחיים לא היה דבר כזה. אף פעם לא קרעתי לה ככה את החולצה. לא, זה לא היה ככה.
 32 ש. איך זה בן היה?
 33 ת. לא יודע. היעטי להם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ש. מה תעצת?
 2 ת. תעצתי להם שילכו יותר כזה יפה, צנוע.
 3 ש. ומה קורה אם אישה אחת לא אוהבת?
 4 ת. אז לא, או הייתי אומר לה או שניסרד או שאתעלם. היו דברים כאלה.
 5 ש. מי למשל הלכה לא צנועה?

- 5
6 ת. מי הלכה? אה...אה...נוח ניסח את לאה, לאה עשתה מה שהיא רצתה, היא גם הלכה צמוד.
7 למה שהיא דמיה היא הלכה צמוד עם חגי שבן "בחוצה". היא לא הייתה כל פעם ככה,
8 היא הלכה איתי לטייל עוד כשרק גרתי איתה, היא הלכה חולצה לבנה, נכנסה למים וראו
9 לה את כל החזה.
10 ש. כמה זמן לאה לא אישה שלך?
11 ת. הרבה זמן.
12 ש. מה זה אישה שלך?
13 ת. ביחסים זוגיים, יחסים שהיא יודעת שהיא האישה שלי.
14 ש. איך זה בא לידי ביטוי שהיא יודעת ושאתה יודע?
15 ת. זה לא היה בא לידי ביטוי, כל אחד היה חולך לדרכו ומסדר את דרך החיים שלו.
16 ש. אתה זוכר את השאלה?
17 ת. כן, איך נברעו.
18 ש. לא, אני שואלת מה הופך אותה להיות האישה שלך?
19 ת. שהיא מחליטה שתהיה האישה שלי.
20 ש. מה זה?
21 ת. אה, זה... שייכות. לדעת אם היא אכלה, לא אכלה, אם אני רוצה לאכול, מה עושים... זהו.
22 מין זה גם יכול להיות ורידה. מין לא בעניין. יכולה להיות שכנה, אני יודע לא קשור לה.
23 שייכות, שאחד מהם שומע את השני, שייכות, אני לא יודע איך קוראים לזה.
24 ש. אמרת לי למשל שלאה כבר לא הייתה אישה שלך.
25 ת. כן, זה לא...
26 ש. אז איך זה בא לידי ביטוי?
27 ת. לאה נשארה אישה שלי. היא עוד באה אלי.
28 ש. מה זה אומר?
29 ת. אין לנו כתובה שאני יכול לברא ולהראות לך שאני גרוש. זה לא בא לידי ביטוי, זה היה בא
30 ברגשות. אני לא הייתי אומר לה שום דבר.
31
32 לשאלת ביהמ"ש:
33 ש. אתה יודע מה זה "בא לידי ביטוי"?

1452

1453

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ת. לא.
2
3 המשד חקירה ראשית - ב"ב הנאשם:
4 ש. אם אני שואל אותך משהו ואתה לא מבין מילה אחת, תגיד שאתה לא מבין.
5 ת. הבנתי.
6 ש. אתה אומר שלמשל, אתה ולא המשתתפים להיות ביחסים זוגיים.
7 ת. כן.
8 ש. אף על פי שכבר עזבת, איך ידעת שאתם עדיין ביחסים זוגיים? איך ראו וידעו את זה?
9 ת. לא דיברנו. לא אמרתי לה תשמעי, תלכי לדרכך או שאני חולך לדרכי, אני אמרתי לה שאני
10 אקח על מילה אחרות.
11 ת. זה יותר הסכם בשתיקת. זה ככת כל הדרך התנהלתי את החיים שלי. לא באמי ודכתי אתן
12 והפערתי בתן וזה לא היה בכוח. שום דבר לא היה בכוח. גם אני לא בניו לזה.
13 גם תקווה, שהיה לה כסף כלכלי הרבה, לא לקחתי ממנה מעולם. אפילו לא פתחתי את
14 הארנק שלה. שאני יכול עליה. על תקווה יכולתי לשעוק ולא עשיתי.
15 ביהמ"ש. למה?
16 ת. למה שחייתי יודע שהיא תמיד תשתוק? הוא תעביר את זה. אבל תמיד שמרתי עליה ודאגתי
17 לה - עד היום.
18 ביהמ"ש: עד היום מה? עד היום אתה דואג לה?

- 19 ת. כן, אם אני אומר לבן שלי: שמור על אימא שלך, תדאג לאימא שלך, תרצה מה קורה אתה.
 20 כשהייתה צריכה לעשות ניתוח הלכתי אתה לניתוח, אפילו שלא היו יחסים אהבה, לא
 21 זולתי בה, לא באף אחד גם, דרך אגב.
 22
 23 **המשד חקירה:**
 24 ש. בוא נדבר על אילנית, לפני שהיא הולכת להיות בת זוג שלך, אתי ואילנית העידו שבפעם,
 25 אתה החלטת שהיא תתחתן עם מי שהמך להיות הגרוש שלה, יוני פולט.
 26 ת. לא, לא. אני לא אמרתי שום דבר. היא באה אליי, אתי, אמרת לי: תשמע, את... נו, זה, רוצה
 27 אותה, נו... יוני ויוני בא אליי, אמר לי: אני רוצה להתאבד, אם אני לא אתחתן אתה אני
 28 אתאבד.
 29 ביהמ"ש: מי בא אליך? יוני?
 30 ת. כן, הוא בא להתאבד, אני לא יודע מה. אז אמרתי לו, את... לא יודע מה אמרתי לו, אבל זה
 31 לא היה, זה היה סיפור, שמי שתחליט לחתן אותם זו אתי. היא באה בשמי, אמרה: גואל
 32 אמר שתתחתן.
 33

1453

1454

בית המשפט המחוזי בהל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 **המשד חקירה:**
 2 ש. ומה באמת אמרת?
 3 ת. אני לא חושב שאמרתי משהו...
 4 ש. אוקיי.
 5 ת. אולי לא אמרתי: תתחתני יותר מוקדם, שיהיו לך ילדים. אולי דיברתי אתה, אילנית.
 6 אמרתי לה: תתחתני, תביאי ילדים, וזה. אבל ככה לא חתערבתי.
 7 ש. אילנית העידה שלמעשה, אתה היית אומר לה איך להתנהג עם הגרוש שלה, יוני. אומר לה
 8 לא לתת לו לראות את הילד, לא להפעיל הסדרי ראייה...
 9 ת. לא היה דבר כזה מעולם. ידעתי דבר אחד: אם אני אתערב בינה לבין הילד, או בינה לבין
 10 הגרוש שלה – כן, היא תשנה אותו והיא תשנה גם את הילדים שאני אביא ממנה. אז לא
 11 נכנסתי לעניין. מי שבחש בכלל זו אימא שלה. אימא שלה, מה שהיא אומרת – זו אימא שלה
 12 אמרה. בלי קשר אליי, אני לא מתערב בעניין. לא התערבתי.
 13 [לביהמ"ש] את יודעת מה אני רוצה להסביר? שאימא שלה הייתה מדריכה אותה. אני לא
 14 חיותי מעוניין להתערב.
 15 ש. אילנית העידה שלמעשה, בגללך היא ויתרה על הבן שלה, ליאל.
 16 ת. טוב, היא רצתה אותו. הוא בא עם בשטרות ו... בלגן חית—
 17 ש. לא, תקשיב לשרה. אני אומרת שאילנית סיפרה שבגללך ויתרה על הבן שלה, מה יש לך
 18 להגיד על זה?
 19 ת. לא, היא לא ויתרה, היא ויתרה משום שהיא רצתה אותי—אני חושב שאמרתי: זה או אני
 20 או הוא.
 21 או כשבאו ואמרו לי, אמרתי: זה אבא שלו, לא התערבתי.
 22 ש. מה אמרת לאילנית בכל מה שקשור לבן שלה?
 23 ת. לא אמרתי שום דבר. אני לא התערבתי. מה יכולתי להתערב?
 24 ש. היא העידה כן, היא אמרה שאתה יעצת לה—
 25 ת. לא, לא אני אמרתי לה, אלא אימא שלה. והיא חשבה שזה אני אמרתי.
 26 ביהמ"ש, היא גורא רצתה אותך, אבל למה היא לא יכלה לרצות אותך יחד עם הילד שלה?
 27 למה הילד הפריע?
 28 ת. הילד לא הפריע, האבא שלו הפריע לה.
 29 ביהמ"ש, האבא זה דבר אחר, אבל אתה אומר: היא רצתה אותך, אז היא הייתה צריכה
 30 לוותר על הילד.
 31 ת. לא יודע. מה שכן, חיו בעיות, והיה מביא מטרה לבית. הם לא היו פשתוויים, בלי קשר
 32 אליי. הם שמרו שטאה נוקם, בלי קשר אליי.

1455

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ת. הילד זה היא. אני לא הייתי קשור, אני חוזר עוד פעם. אני לא הייתי קשור, להחליט מה
- 2 לעשות עם הילד, אני לא התייחסתי לזה. אני לא קשור, אני לא יודע.
- 3
- 4 **הפשוט הקטנה:**
- 5 ש. היא אומרת שגם אמרת לה שתפצה אותה—
- 6 ת. את, זה כן. אני אמרתי לה: אני אפצה אותך. זה כן. "אני אפצה אותך", בלי קשר לשום דבר.
- 7 ש. אילנית מתארת שאחרי שליאל עבר לגור עם אבא שלו, אתה ביקשת ממנה להחליף את
- 8 מספר הטלפון שלה, כדי שהוא לא יתקשר אליה ולא ימצא אותה.
- 9 ת. לא, זה לא... אני לא חושב שאני אמרתי את זה. אני... לא חושב שאמרתי.
- 10 ש. אוקיי.
- 11 ת. לא אמרתי.
- 12 ש. אילנית ונשים אחרות—
- 13 ת. הם לא החליפו.
- 14 ש. אילנית ונשים אחרות—
- 15 ת. אני גם לא ידעתי מה קורה... אני אגיד לכם משהו: אני לא ידעתי מה קורה בתוך הבית. אני
- 16 הייתי כל היום בחוצה.
- 17 ש. מה זה בחוצה? איפה גרת?
- 18 ת. אני הייתי או בביסוד המעלה או אצל חברים, או שהייתי, לעתים רחוקות, הייתי באחימון.
- 19 ת. הם תפקדו, הם מילאו, הם המלו.
- 20 ש. מה הייתה תדירות ההגעה שלך לווילה?
- 21 ת. מעט בשבוע, בערך.
- 22 ש. פעם בשבוע?
- 23 ת. כשהיו צרכים לעשות קניות, באי גניד ככה.
- 24 ש. קניות של מה?
- 25 ת. אוכל.
- 26 ש. ולמה היית מגיע?
- 27 ת. רציתי לחיות אתך. היה לנו אחוזה, היה לנו... איך אומרים? איך אתם קוראים למילים
- 28 האלה? אני לא יודע. עניין. היה לנו עניין.
- 29 ש. לאיתאל, לבית באיתאל, מה הייתה תדירות ההגעה שלך?
- 30 ת. מעט בחצי שנה.
- 31 ש. פעם בחצי שנה?
- 32 ת. כן. בערך.
- 33 ש. לבית של שלי?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 23751-02-10 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ת. את... חבית של שולי, בגלל שהיה לי סטודיו, זה היה, מתי שהיא הייתה מתמנת, או הייתי
- 2 מבקש ממנה לבוא לצלם אותי.
- 3 ש. ואיך הן היו מגיעות אליך לייסוד המעלה?
- 4 ת. הן היו באות, הן היו רוצות.
- 5 ש. מגיעות עם האוטו?
- 6 ת. כן.
- 7 ש. למי היה אוטו?
- 8 ת. היה לאמרת, היה ל... מעין, והיה לנויק, והיה לאפרת והיה לשרי, וגם ללאה.
- 9 ש. נאמר שאילנית רוצה להגיע אליך בערב. איך היא מגיעה?
- 10 ת. או מביאים אותה, אחרת.
- 11 ש. שהיא...?
- 12 ת. אחרת הייתה מביאה אותה, או אפרת הייתה מביאה אותה. או שהיא הייתה באה באוטו,
- 13 או שאני הייתי בא לקחת אותה. לא היה לי איזה סדר מסוים.
- 14 ש. איך היה מוחלט מי מגיע בערב?
- 15 ת. בזה לא הייתה בעיה.
- 16 ש. אז איך זה קרה?
- 17 ת. באה אילנית, אמרת: שמע, אני יכולה להיות אצל הערב? אני אומר כן, או הייתה באה.
- 18 ואם באה שמרית, או שמרית.
- 19 ש. האם שלוש נשים רוצות לבוא?
- 20 ת. אז הייתי אומר לה שאני חבטחתי לה, ואני לא יכול לשנות את הדעה שלי.
- 21 ש. איך היית יודע שאישה מעוניינת להגיע באיזשהו ערב?
- 22 ת. הן היו מתכננות לי. אני אומר לך את האמת.
- 23 ש. ומתי גילית את התכנון? איך גילית?
- 24 ת. בנידון, היו מסדרנות. הם היו אומרים לי: גיד לך מתי שיש לנו ביוצים, אז תכניס אותנו
- 25 להריון.
- 26 ש. וזו...?
- 27 ת. אז זאת הייתה מוותרת לזאת, וזאת הייתה מוותרת לזאת. בזה לא הייתה לי בעיה, הבנת?
- 28 הן היו... איך אומרים, מסדרות בנידון.
- 29 ש. אילנית ונשים אחרות העידו כאן שהן שלחו לך מסרונים של אהבה כי אתה ביקשת
- 30 שישלחו לך מסרונים של אהבה.
- 31 ת. בואי נגיד ככה. אם היו חגים - חגים - לתנים, לכל... רציתי שייכות, קשר—
- 32 ש. מה זה מסרונים? רגע, נראה לי שלא הבנת. מה זה מסרונים?
- 33 ת. לא יודע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 23751-02-10 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- ש. אז אמרתי לך שאם אתה לא מבין מילה שאני משתמשת בה, תגיד. מסרונים זה אס-אם-אסיים, הודעות.
- ת. לא היה שום שימוש בזה. זה רק היה שייכות. לא היה שום שימוש. שלא... לא... לא היה אכפת לי איפה הן מעבדו ואיפה הן יהיו.
- ש. הן אומרות שהן שלחו לך הודעות לפלאפון, של אהבה, לא כי הן רצו, אלא כי אתה אמרת.
- ת. לא, הן רצו, הן רצו. אני לא יכול לשלוט על כל... מה שהם כותבים.
- ת. זה לא הגיוני. אני לא יכול להשגיח מה הן יכתבו, מה הן לא יכתבו.
- ת. מה שרציתי להגיד: לא הייתה לי על זה השגחה, שאני יכול להגיד.
- ת. הן החליטו – הכול התחיל מייעל. אני לא הייתי קשור לכלל זה.
- ש. מה התחיל עם יעל?
- ת. יעל התחילה לשלוח לי מסרונים, ואז הן ראו, אז גם הן התחילו.
- ת. וחץ מזה, גם אני רוצה להוסיף: הלבוש, זה לא אני התחלתי ואמרת לך מה ללבוש, איך ללבוש. זה התחיל מייעל. יעל התלבשה כך, ובגוף הלכו אחריה.
- ש. איך הגבת ללבוש החדש של יעל?
- ת. איזה לבוש חדש?
- ש. אמרת שהיא התחילה להתלבש.
- ת. לא, היא באה, שאלה אותי. לא יודע איך הייתה השיחה בינינו. אמרתי: אני אוהב ללבוש כפרי, זה לא עניין של לבוש צנוע. אני אוהב לבוש כפרי. ואז היא הלכה והתלבשה כפרי. ואז היא החמירה. היא החמירה. לא אני אמרתי לה להחמיר. אחר כך התחילה טטטטות וזה. לא לבשה מכנסיים. לא יודע. אני לא התעסקתי עם זה.
- ביהמ"ש. אתה לא הלכת איתן לקניות, בחנות מסוימת?
- ת. לא, הן מבאו חנות מסוימת, וחלכו אליהן. אני הייתי מונחלת אליהן.
- המשך חשיפה:**
- ש. איזה חנות?
- ת. 'אשת חיל'. זה ליד השכונה.
- ת. לא הייתי כל הזמן יחד איתן. זה לא היה משטר. הן הלכו לעשות קניות לבד, בלי קשר אלי. לא הכתבתי להן.
- ש. מה היה היחס שלך לבן של אילנית במשך השנים?
- ת. היחס היה... שהוא חלק מהבית. לא ולולתי בו, מה מתאים?
- דווקא אהבתי אותו.
- ש. אילנית מספרת שאתה אמרת לה ללכת להתלונן כל הזמן על יוני פולט במשטרה.

1457

1458

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- ת. לא... לא. אני לא אמרתי בצורה הזאת. אמרתי: אם הוא יביא משטרה, אז תביאי גם את תסדרי את העניין. מה שרציתי – שהיא תסתדר איתו, תסדר את העניין. איך אתם קוראים לזה? אז ככה קוראים לזה? תסתדר איתו את העניין. שהם יסתדרו ביניהם.
- ש. אילנית גם אמרת שאתה אמרת לה לקחת משהו חד, מפתחות, שאתם היא יכולה לשרוט אותו—
- ת. לא, אני לא אמרתי.
- ש. ואמרת לה 'תחזירי לו ותימטרי ממני', בתגובה לזה שתקף אותה.
- ת. לא, אני לא אמרתי. אמרתי: אם הוא יתקוף אותך. אם הוא יתקוף אותך, תחזירי לו. אני לא הייתי איתו באותו מעמד.
- ש. יש לנו שולי, אילנית, שרי וגלית.
- ת. המילה הנכונה, אני אמרתי שאם הוא יתנפל עליה, שתתנון מפניו.
- ש. בסדר שעכשיו אמרתי, עם מי קיימת יחסי מין? אני רוצה לדעת מי הייתה הראשונה, מי הייתה האחרונה.

- 14 ת. שרף, איכות גלית, ואחר כך אימא שלה. זה מאוחר מאוד.
- 15 ש. מי ידע שאתה בקשר מיני עם שולי?
- 16 ת. לא יודע.
- 17 ש. זה היה משהו גלוי?
- 18 ת. אם זה היה משהו גלוי כן, זה היה גלוי, אני חושב.
- 19 ש. מה זה גלוי?
- 20 ת. שלודעים, כן, אני חושב שכן. זה לא היה...
- 21 ש. לגבי גלית – גלית תיארה שאתה היית הולך אתה לכל מקום, לרופאים, לבתי ספר –
- 22 ת. זה לא נכון, אני עם גלית לא הלכתי.
- 23 ש. מה היה התפקיד שלך, או החלק שלך...?
- 24 ת. קודם כול, עם גלית הלכתי אתה רק לבית ספר, לדבר עם המנהל שישאיר אותנו.
- 25 את... מה קוראים לוו אני לא תלכתי אתה לרופאים וזה. עם גלית, לא הייתי אתה, בנקודה
- 26 הזאת. קודם כול, הם הלכו לבד, לרופאים וזה. חוץ רצו שאני רק אתלונה אליהן.
- 27 ש. או התלווית?
- 28 ת. התלווית, אני יודעו
- 29 ש. ואיך הצגת את עצמך בבית הספר?
- 30 ת. כדוד. משפחה, לא דוד, משפחה.
- 31 ש. כשגלית נרה בבית של אימא שלה בעמישב, היא מספרת שהיו לה כאבים בחזה.
- 32 ת. את... אני זוכר משהו כזה... לא ברור.
- 33 ש. מה היה החלק שלך בסיכור?

1458

1459

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר) 03 אפריל 2012

- 1 ת. לא מדוע לי. אני לא זוכר כל כך טוב. אני זוכר שהיא אמרה לי וזהו. לא זוכר יותר.
- 2 ש. היא אומרת שאתה טיפלת בתן. שאמרת שיש לה ציסטות בחזה, ושהטיפול כלל את זה
- 3 שאתה נוגע לה בחזה.
- 4 ת. לא, לא היה דבר כזה.
- 5 ש. אז מה היה?
- 6 ת. לא, לא היה דבר כזה. זה לא נדעתי. היא מתבלבלת. זה לא אני. היא מתבלבלת. יש לה פה
- 7 בלבול, היא... דבר בתוך דבר.
- 8 ש. היא מתארת שבמסגרת משחקי עבודת ביניים היית תופס לה עם כל כף היד את החזה,
- 9 והיית מכאיב לה,
- 10 ת. לא, לא היה דבר כזה. היינו רבים כמו כל אחד...
- 11 ש. מה כללו המשחקים ביניים?
- 12 ת. התאבקות, אני יודע אף לקרוא לזה: יש מה שתורת. זה לא רק שרף התנפלה עליי, גלית,
- 13 אילנית... היו כמה, שהתנפלו עליי, כל פעם.
- 14 ביהמ"ש. למה הן התנפלו עליך?
- 15 ת. התאבקות כואות. לזרוק אותה, לדחוף אותה...
- 16 **המשד הקירה:**
- 17
- 18 ש. איך היא הויבה למשחקים האלה?
- 19 ת. איך היא הויבה למשחקים האלה? כל הוטן היא הויבה מותחת במלחמה. כאילו, במשחק.
- 20 זה לא מכות.
- 21 ש. איך היה היחס של גלית אליך?
- 22 ת. לא היינו מכניסים אגרופים אחד לשני או מצנינים.
- 23 ת. לא היינו מכניסים אגרופים אחד לשני או באלמות, להכאיב. לא, זה לא היה...
- 24
- 25 — הפסקה —
- 26
- 27 **המשד הקירה:**
- 28 ש. מה היה היחס של גלית אליך במהלך השנים?

- 29 ת. בתור שהיא... בתוך הבית... אח... מערכת, טה... משפחה.
- 30 ש. מתי היא הפכה להיות בת זוג שלך?
- 31 ת. אה... מה שמזכר לי... זה באחימץ.
- 32 ש. מה באחימץ? באיזו שנה? באחימץ גרו הרבה שנים,
- 33 ת. לא, לא זוכר באיזו תקופה... זה היה. אני זוכר שבאחימץ זה היה.
- 34 ש. איך היא הפכה להיות אישה שלך?

1459

1460

1460

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ת. האימא שלה... הכיאה... לא יודע, טבעת, לא יודע, לא זוכר. כל-כך.
- 2 לא זוכר.
- 3 ש. מאיזה גיל גלית גרה באחימץ?
- 4 ת. את... זה אני לא יודע, זמנים.
- 5 ביהמ"ש. לא זמנים. בת כמה גלית הייתה.
- 6 ת. הייתה בת... שמונה עשרה.
- 7
- 8 **המשד חקירת:**
- 9 ש. גלית מספרת שהיא עברה לגור באחימץ עם אחיות שלה בהוראת שלך, כי אתה אמרת לה
- 10 שזאת הדרך שבחורים לא יציקו לה.
- 11 ת. לא... זה היה ביניהם. זה לא היה קטור אליי.
- 12 ש. אז איך פתאום היא עזבה את הבית של אימא שלה, שהיא גרה אתה, ועברה לגור
- 13 באחימץ? מה קרה?
- 14 ת. אה... לא יודע, אולי... וכן רבו, וכן לא השתנו. איסא... אח, שולי וגלית, וכן לא השתנו. הם
- 15 היו חולכים מכות, היו חולכים צעקות. הם לא השתנו ביניהם. זה מה שאני יודע.
- 16 ש. מתי גלית עזבה את הבית?
- 17 ת. אה... לא יודע. כשהייתה גדולה. אני לא יודע כל כך.
- 18 ש. למה?
- 19 ת. היא לא הסתדרה עם אימא שלה. היא לא—
- 20 ש. לא את הבית של אימא שלה, את הבית שלכם, כשהיא גרה באימא, ממה גלית הייתה
- 21 בת זוג שלך?
- 22 ת. אני לא יודע.
- 23 ש. אתה יודע מה? לא ממה. כמה זמן לפני המעצר?
- 24 ת. אה, כמה זמן לפני המעצר...? לא יודע גם.
- 25 ש. לא יודע גם. למה היא עזבה?
- 26 ת. למה היא עזבה. לא יודע, היא רצתה לטוב— היא עזבה. אני לא רציני שהחיה. היא... לא
- 27 הסתדרתי אתה.
- 28 ש. עם גלית? למה?
- 29 ת. הייתה... מתנהגת בצורה... ברזלית. הייתה מתחצפת, הייתה פוגעת, היקנה... סחכסת
- 30 קרבנות. לפי להציק. היא הייתה רבה עם... זאתי, נו... עם... מה קוראים לה? אה, חכי
- 31 דבורה, דבורה. היא שברה לה את הטייפ. אני אמרתי: אני עשיתי את זה, שלא יחיה מכות.
- 32 את המחשב, את המחשב. אמרתי שאני עשיתי את זה.

1460

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עע"ר)

- ש. אימא של גלית אומרת שאחרי שהיא עזבה את הבית אתה אסרת עליה להיות בקשר עם גלית.
- ת. לא, מה פתאום. אה, לא, אני אמרתי שאני לא מעוניין. אני ידעתי שהן מטלפנות. מטלפנות לגלית, מדברים איתה על הכול. ידעתי. לא אסרתי על זה.
- ש. לא, מה פתאום. הרבה דברים הם עשו ולא אסרתי, זה סתם...
- ת. מעיין מספרת שאתה הורית לה לזרוק את כל הרכוש של גלית מהבית.
- ת. לא, לא, חלילה. אמרתי לה: תצורי לה להעביר את כל הדברים לאן שהיא רוצה. היא זרקה. לא, מה פתאום, אני לא יכול להגיד לה את זה, אני אוהב לך למת. את הדברים האלה אני לא יכול לעשות, כי תן אחד כך יעשו אחד לשני. יגידו: אתה אמרת לגלית. יהיו שלחנות בתוך הבית. גם לאתה לא אמרתי. מחר תעשו את זה לילדים אחרים.
- ש. מה אתה ידעת? למה גלית עזבה?
- ת. גלית עזבה – אני אסביר למה. היא עזבה שהיא רוצה לחשתמש עם סמים. זה פה שאני יודע במאלה נגלית. היא הראתה לךן טיש לה סמים, שהיא מעשנת סמים. היא הייתה הולכת לעבודה, איפה שהיא עובדת, במקום העבודה, והייתה נוגבת להם סמים. ואז אני לא רציתי שהיה תהיה בתוך המערכת.
- ש. את ויקי – מתי הכרת? איך הכרת?
- ת. או – ויקי, ויקי, הכרתי אותה אצל שולי. ופעם אחת היינו בשפת חים, הלכנו לטייל. אז הצענתי לה, אם היא רוצה להיות אשתי, ותהי אפרה לא. וחוו, נגמר הסיפור. ואחר כך, יום אחד היא הרימה אליי טלפון –
- ש. אתה מוגש פעם ראשונה את ויקי?
- ת. לא, זה כבר אחרי כמה פעמים.
- ש. אז תסביר.
- ת. אחרי כמה פעמים. פעמיים, שלוש.
- ש. איך מגשת אותה?
- ת. היא הייתה באה לשולי. ואז... ניברנו, נהיינו ידידים.
- ש. ואז?
- ת. הלכנו לשפת חים, והזו אמרתי לה בשפת חים, אם היא הייתה רוצה להיות אשתי.
- ש. ואז מה היא אמרה?
- ת. אז היא אמרה: לא, גמרנו. היא לא דיברה אתי יותר ולא מגשה אותי. אם אני לא טועה, איוה שלוש וחודשים, ארבע וחודשים, חמש וחודשים. לא יודע בדיוק את הסדר. אחרי תקופה היא הרימה לי טלפון, אמרה לי: גואל, תראה, אני באיוה טקום. ומשעם לי, אני החלטתי להיות אשתך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר) 03 אפריל 2012

- 1 ש. איזה מעליב. היא רחבה להיות אשתך כי משעמם לה!
 2 ת. לא יודע, ככה היא אפרח, אין לך עניין.
 3 ביהמ"ש. למה אתה צריך כל-כך הרבה נשים! למה תצעת לוויקי? כי היו לך כבר איזו
 4 ארבע-חמש, למה אתה צריך?
 5 ת. לא יודע... זה נסחף, זה לא שאני התכוונתי.
 6 ביהמ"ש. מה זה לא התכוונתי? אתה מציע למישהי שתהיה אשתך, אז איך זה נסחף?
 7 ת. לא יודע... אני לא יודע איך זה קרה בכלל, אם הייתי יודע... זה נמילח למילה, אנטנו
 8 מדברים, אז זה כבר... זה תהליך.
 9 ביהמ"ש. אבל אתה מציע, זה לא שמישהו אחר מציע.
 10 ת. זה תהליך, אי-אפשר לחסביר את זה.
 11 **הפסד הקירה:**
 12 ש. מה כלל הקירה?
 13 ת. שאנחנו מדברים, ואז כבר אחד מתקשר לשני, זה תהליך כוח, אבל זה לא הית נגד רצונה.
 14 זה היה עם רצונה. היא רצתה, היא הרימה אליי טלפון.
 15 ש. ויקי העידה שכשהיא גרה עם ליה בזמן, אתה אסרת עליה לראות את משפחתה.
 16 ת. לא, לא אסרתי עליה.
 17 ש. בוא תספר לי מה היו הקשרים שלך עם ויקי.
 18 ת. זה לא בסובן הזה, זה בסובן אחר לגמרי, כשהיא הייתה באת, אז היו מתחמים אותה שמה,
 19 ואז היא הייתה באת, והיא הייתה שטה צרות, אז אמרתי לה: או תהודים שלך או אני
 20 תבצרי, אחת משתיים. אני לא רוצה שתתחממי לי שמה ותבואי... לא יודע, זה כל העניין.
 21 זה היה מילח אחת, לא ישבעו וטחנו אחד לשני את חמור וליכוחים. זה היה מילח אחת, לא
 22 שעמדתי ב... פתח הדלת ואמרתי לה: תלכי, זה בנינו לביתה... שיתח.
 23 ש. היא מתארת שכשליה עברה להתגורר אתה בחדר, מתוך התנדבות של ויקי, אתה קיימת
 24 יחסי מין בנוכחותה בחדר.
 25 ת. לא היה דבר כזה.
 26 ש. ויקי גם סיפרה שאתה אמרת לה להוריד את כל הכתרים שיש לה על השיניים.
 27 ת. לא אמרתי לה, אני גם לא התערבתי, גם לא ידעתי, אז למה אתה אומר לי שיש לה
 28 כתרים?
 29 ש. מה לא ידעת?
 30 ת. שיש לה כתרים, רק אמרתי לה שיש לה ריח, בפה, ריח מסריח, אז רק אמרתי לה: תלכי
 31 לרופא, טפלי בזה, לא להוריד, אולי... אצי יודעו והיא טחליסה לנצמת, לא אמרתי לה.
 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר) 03 אפריל 2012

- 1 ש. ויקי גם העידה כאן על סיפור הקוטג', אני קוראת את סיפור הקוטג', היא מספרת שהיא
 2 קנתה לבן שלה קוטג', והקוטג' הזה לא היה רשום ברשימה שערכו הבנות שהיא צליכה
 3 לקנות, אתה הערת אותה משינה, אמרת לה: בואי, ברח הפיפי, נכה היא מתארת.
 4 קודם כול, לא ברח לה פיפי.
 5 ש. וצעקת עליה "גנבת", כי היא קנתה קוטג' שלא לפי הרשימה, תתייחס.
 6 ת. זה היה ככה, הביאו לה כסף... זה לא היה הקוטג', גם אם היינו קונה קונה נטר, היו נוטנים לה.
 7 אבל למען הסדר דוברתי אתה, זה לא למען ת... קוטג'... לא יודע, זה לא היה למען הקוטג',
 8 ש. מי אמר לך שהיא קנתה קוטג'?

- 9 אפרת אפרת באה והתחילה להתקומם בצורה מאוד חריפה. אז אני הצטרפתי להניב,
10 לזראות שאכפת לי.
11 **ומה אמרת לוויקי?**
12 אז אמרתי לוויקי, אמרתי לה, למען היא עשתה את זה בלי להודיע לך. היא צריכה להרים
13 טלפון ולהגיד: אני קונה. ואז נטפל בדבר הזה בצורה יותר מכובדת. היא קנתה בלי לשאול
14 את אף אחד, וזה קופה של כולם. באה אליי אפרת והתחילה להתעצבן. בשביל שלא תהיה
15 בניחן מלחמת, באתי אליה. לא צעקתי. אני גם לא צעקתי בבית בכלל. אני לא... לא בכלל
16 אף פעם צעקות, הן לא שמוע ממני. הן לא אמרו שחייתי צעק.
17 **ביהמ"ש.** אמרו שקיללת אותן במילים נסות.
18 אני אף פעם לא מקלל. גם לא אמר לאחרים שקללו. אני אדם דנו, לא מקלל. אז איך יכול
19 להיותו אני בחיים שלי לא מקלל.

הפגש חקירה:

- 20
21 **ש.** מה זה קללה?
22 **ת.** "תלכו לנואלי", "תעזבו אותי", משהו כזה.
23 **ש.** מה זו קללה?
24 כמו שהן אומרות: "כן זונה", "כוס אימא שלך". דרך אגב, הן היו מקללות, ואני הייתי כועס
25 עליהן, למה הן מקללות. היה כואב לי.
26 **ש.** אז הגעת לוויקי ואמרת לה: **למה קנית, לא לפי הקופה. ו...?**
27 **ת.** האז, אחרי שעשיתי כאילו, כאילו... אני מתעניין ואכפת לי, אמרתי: תלכי לישן. הוא המשיך
28 בניחם מלחמות וצרות ו... ויכוהים.
29 אבל זה לא היה בגלל מה שקנתה. זה היה סדר. הבנתי, שלא יהיה בעיה, ההפך. היא לא
30 אמרה לכם דבר אחד. כשהיא עזבה את הבית, היא לא אמרה לכם דבר חשוב מאוד-מאוד.
31 כשהיא עזבה את הבית, אני נתתי לה שתאכל. שיהיה לה אוכל בתוך הבית. תשאלו את
32 הנשים, עצמן.
33

1463

1464

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)
03 אמרייל 2012

- 1 אני דאגתי שלא יחסר לה.
2 **ביהמ"ש.** מאיפה היה לך אוכל?
3 **ת.** לא, אהנו סודרנו. ביקשתי שידאגו, מה, שם, כל אחד. דאגנו אחד לשנייה. לא היינו אויבים,
4 זה לא היה אויב. הן אחת דאגה לשנייה. אז זה לא נכון. לא נכון שהביטו לה סלים, מעם
5 אחת לאכול. היא לא דיברה על זה. זו תרמית, להאשים אותי. בסדר. זו אישה שלי הייתה,
6 וילדים שלי. מה לעשות, גם את זה אני מקבל בשמחה.
7 **ש.** ויקי אמרת שאם היא הייתה אלימה כלפי הילדים בבית, זה בגלל שאתה אמרת לה
8 לעשות את זה.
9 **ת.** לא, אני לא אמרתי להיות אלימים. זה שמים וארץ. אני אמרתי לה דבר כזה. באה אלי
10 שמרית, האמרת לי ש... מה קוראים לו, שוויקי הרביצה ל... נו, טלאיות. לא, לא טלאיות—
11 הילדה שלנו, נו, נואלתקה?
12 **ש.** הילדה שלנו, אתה לא זוכר,
13 **ת.** כן. הילדה של שמרית. אז אמרתי. עכשיו אני לא יכול לעשות הפרד, וכל זה, להפריד בינינו,
14 ואז היא תהיה עוד יותר אויבת. בואו נסדר את העניין אחרת אתה. אמרתי לשמרית, ואפילו
15 אתם יכולים להביא אותה, היא תגיד את אותו הדבר - אמרתי לה: הילדים שלך והילדים
16 שלי זה אותו הדבר, אני אבא שלהם. כואב לי שהיא הרימה עליה יד, אבל מה, נעשה
17 מלחמה? אמרתי: אם אני עכשיו אפתח את המה, היא תרביץ לך. ואז שתיכן תלכו מכות,
18 ואחר כך תלואה. אחר כך אפרת תיכנס ותרביץ, ואז יהיה בלען. אמרתי לה, את יודעת מה?
19 תשגיחי עליהן. אבל אל תרימי עליהן ידיים. אז היא אמרה בסדר. אז היא הרימה ידיים,
20 כשאנחנו לא היינו. ואז כשהגעתי אמרתי: תקיפו את הכול בטעלמות. לזרוק אותה מהבית
21 אני לא יכול. להראות את הדרך.
22 **ש.** ויקי מספרת על סיפור התנור—

22 ו. רק דמ. בזה הבנתם אותו או זה הנקודה. שלא רציתי שיחיה מלחמה בתוך הבית.
 23 שטרוריה בניהן.
 24 ש. ויקי מספרת שאתה נתת תוראה—
 25 ת. זה היה ככה—
 26 ש. לגזור – תקטיב לשאלה – לגזור את התקע של התנור שהיא השאירה דולק לבד בקומה,
 27 מעוגש על כך שהיא עשתה את זה.
 28 ת. לא, אז זה לא נכון ככה, זה בדיוק אחרת. באה אליי אמרת, מרימה אליי טלפון: אתה רואת?
 29 היא השאירה את החור, היא מסכנת את כל הבית. היא אמרה לי שהיא מסכנת את הבית,
 30 וזה וזה. אז אני אמרתי לה: טוב – אני לא בבית. היא הייתה משאירה את זה בכונת פתוח.
 31 זה האמת. את התנור. אני אמרתי לה: טוב, כשאני אבוא אני אספל בפניה תזאת. אז היא
 32 חלכה וקרעה. כשהיא שאלה מי קרע, אמרתי: אני.
 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)
 03 אמרייל 2012

1 ש. מי זה "היא קרעה"?
 2 ת. אמרת ואני אמרתי—
 3 ש. ולמה אמרת קרעה?
 4 ת. אני אמרתי, אני אמרתי אני זה שקר. שלא יהיו מלחמות.
 5 ש. ולמה היא קרעה?
 6 ת. וזו כנסת. שחיה לה קצר בחשמל.
 7 ש. ומי אמר לאפרת שתקרע?
 8 ת. על דעתה. אני לא אמרתי לה את זה. אני רק הגנתי עליה.
 9 ביהמ"ש. למה הן לא יכולות לדבר ביניהן? למה הן צריכות דרכך?
 10 ת. הן לא היו יכולות להסתדר ביניהן. זה מעניין. הקניות – הן חסודות. אבל לא רק עם ויקי
 11 הייתה בעיה קשה מאוד. ויקי חייתה עושה את כל הכלן, לא מנקה, לא רוצה לנקות, לא
 12 רוצה לסדר... יחד אהן את כל הבית שלהן.
 13 ביהמ"ש. אני מניחה שגם אתה השתכמת בניקיון,
 14 ת. כן. מה שהן אמרו לי נשית.
 15 ביהמ"ש. אמרו לך לעשות ספוגיה, עשית ספוגיה?
 16 ת. כן, אני דאגתי להן.
 17 ביהמ"ש. דאגת להן? אתה דאגת להן.
 18 ת. אני בניתי להן ארונות, הרכבתי להן ארונות—
 19 אז דאגתי להן. אם היו צריכים לחבוא דברים כבדים, אז אני הייתי. לא... זה. לא ישבתי
 20 רגל על רגל, ההפך. עבודת פרך. אם הן היו בניוון מסתכסכות, אני הייתי צריך לעשות
 21 בניוון שלהם. לשמור עליהן, נשיתי—
 22 ביהמ"ש. אז למה היית צריך עוד ועוד נשים כל הזמן?
 23 ת. עשיתי את התפקיד שלי, לא הגזתי אותן.
 24 ביהמ"ש. החיים שלך היו מאוד קשים, אתה אומר. אז למה היית צריך עוד נשים?
 25 ת. לא יודע.
 26 ביהמ"ש. למה היית צריך עוד נשים?
 27 ת. לא... עצרתי.
 28 **המשד הקירה:**
 29 ש. ויקי מספרת שהיא ישבה ביחד אהן באינטרנט כדי לחפש האם מותר לקיים יחסי מין עם
 30 קטינה מתחת לגיל 14.
 31 ת. לא ישבתי עם ויקי אף פעם במחשב. היא סתם משקרת. אם כבר, הייתי עם שמירת ולא
 32 אתה.
 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

03 אפריל 2012

- ש. היא אומרת שאתה אפילו אמרת לה שמצאת שמותי כל מנע למעט החדרה—
 ת. לא. לא היה דבר כזה, זה שטם. אולי היא חזרה. מה שכן, זו הייתה שמרית, זו לא היא.
 ת. התעניינות של שמרית, אני יודע אני יודע מה היה קורה לה? זה כבר... שנים רבות. לפני...
 ש. עשרים שנה?
 ת. אין ויקי עזבה את החיים בוויולה? איך זה קרה?
 ת. היא באה אליי ואמרה לי: גואל, אני רוצה לעזוב. אמרתי לה, אמרתי לה... אח... לי לא
 נראת. אם את רוצה, אני לא אעמוד בדרכך. אבל לי לא נראת. אז היא נשארה עוד תקופה,
 ואחרי זה באה אליי ואמרה לי: גואל, אני רוצה לעבור דירה. אמרתי ליעל, וחיה הרימה לי
 טלפון. אמרה לי: גואל, אני לא יכולה כבר לסבול להישאר פה, אני רוצה לעבור דירה.
 אמרתי: לא נעלה בטלפון שיחה. אני אבוא, נשב, נדון בדברים. באותו יום, אמרתי: נשמע
 אותה. היא ואמרה לי: אני רוצה לעזוב. אמרתי: בסדר, תחמשי דירה, אני אעזור לך. אבל
 ויקי אני לא הייתי באותו מקום. לא יודע איפה היית, אני הייתי מחוץ לעיר.
 ש. מה היה הקשר שלך עם ויקי אחרי שהיא עזבה את הוויולה?
 ת. היה קשר רגיל.
 ש. מה זה אומר?
 ת. לבוא לראות את הילדים, לבוא לראות אותה.
 ש. היא אומרת שבאישוהו שלב התנתק ביניכם הקשר—
 ת. היא היא.
 ש. מה זה היא?
 ת. היא ניתקה. היא נעלמה.
 ש. ואיך הגבת?
 ת. לא הגבתי. רוצה ללכת: שתלך.
 ש. בואו אני אסביר. אי-אפשר לתמוס שום דבר בכוח.
 ש. בסדר, אבל יש לך שלושה ילדים.
 ת. אחר-כך יגידו: אתה רדפת אחריה ואתה אימית עליה ואני יודע... כמז חיוס, שלא הוה
 דברים מושלם. רק צריך להבין שתי דברים שכן שיקרו, ובאמת כואב לי, בתור נשים שחייתי
 אתן. אחד, שהיא אמרה שאני אמרתי שכולם מושחתים, וגם שופטים. אף פעם לא הייתה לי
 בעיה עם שופטים. ושואמרוני שחבל שהיטור לא חיטל את כל האשכנזים. אני חו עם
 אשכנזים, איך אני אשנא אשכנזים?
 ש. אמרו שהיית לך בעיה עם הממסד.
 ת. זה שיש לי בעיה עם הממסד, זה לא מעכשיו, זה מילדות. אני כועס.

המשד חקירה:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

03 אפריל 2012

- ש. למה?
- ת. אני כועס שלא דאגו לי ללמוד, בתור ילד, שלא דאגו לי להתלבש בתור ילד, או מה אם אבא שלי היה איש מחתרתי ונפגע בסוון?
- ביהמ"ש, איפה האימנא שלך?
- ת. אימנא שלי הייתה חולה. היו לה שטונה ילדים. מאוד הייתה חולה. אימנא שלי לא הייתה חלילה אימנא רעה. היא רצה אחריו, באמת. אבל המספד רצה אחרת. מי יודע כמוני מה המספד... יודע לעשות לכל מיני... דברים. הם היו צריכים לקחת אותי, לגדל אותי, לשמור עליי אני חלק מהמדינה.
- המשד חקירה:**
- ש. איך הכרת את ליה?
- ת. ליה... רק בשביל לתקן עוד דבר. אבא שלי היה עובד עם חיים ויצמן, להעביר נשק מאצל לתל אביב. אימנא הרכבת, בית האריזה, היה שם בחשני נשק, היו מייצרים.
- ש. איך הכרת את ליה?
- ת. אליהו.
- ביהמ"ש, ליה,
- ת. חוץ מזה, אני לא שונא. אם הייתי שונא, או הייתי שונא כל איש ממשדן.
- ש. ליה.
- ת. אליה - אליה, זה היה ככה.
- ש. ליה (יהודית הרטון).
- ת. את... יהודית - אני אקרא לה יהודית. יהודית... ככה. היא באה ל... את, ל... נ, לאתני. אבל לא היה לי שום קשר אתה. עם יהודית. אז... באחת הפגמים ביקשתי ממנה תודה, לבני נסים, משחן כזה.
- ש. תודה על מה?
- ת. על זה שעזרת לי.
- ש. לנסיים?
- ת. כן.
- ש. מה הקשר בין ליה לנסיים?
- ת. לא יודע. השד יודע. אבל היה... אותו עניין. אבל לא משנה. אחר כך היא באה אליי, לא יודע איך, הרימה לי טלפון או הרמוני אליה... לא, היא הרימה אליי. אמרה לי: תשמע, אני רוצה להיות אתך. אחר כך אמרה: אני רוצה לשכב אתך ולהיות אישה שלך. אמרתי לה: בסדר.
- ש. ליה מספרת שאתה אמרת לה לא להתגייס.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

03 אפריל 2012

- ת. לא להתגייס... את, לא כמובן הזה, שאת אומרת. קודם כול, אמרתי לך שתנסה להיות דתייה, שתוכל, אם היא רוצה למנות, להביא ילדים וזה. אבל היא אחר כך, היא רצתה להתאבד, ואני לא ידעתי את זה. הלכתי לבית הוראים ולא ידעתי. אחר כך היא חזרה אליי.

- 3 ורא לא סיפרה לבית המשפט – ידענו שהיא רצתה להיות אתי.
 4 את זה נילית רק מה?
 5 כן.
 6 ליה אמרה שאמרת לה שחשם שלה, יהודית, מזכיר לך את העם היהודי – אתה שונא
 7 אותו.
 8 לא, סתם צחקתי. רציתי שתחליף את חשם, כן. שם מודרני, שם יפה.
 9 ואיך היא הגיבה לבקשה?
 10 כל השמות של הילדים שלי מזכירים את העם היהודי (נחמק), אז זה לא יכול להיות.
 11 ואיך היא הגיבה ל... רצון שלך שתשנה את חשם?
 12 אם הייתי קורא לזה שמונה נוגריות – נ, מילא – אבל זה יהודי-יהודי. כשה
 13 איך יהודית הגיבה לרצון שלך שתשנה את חשם?
 14 אז היא שינתה.
 15 איך נבחר חשם ליה?
 16 חיה. בחירה. אני לא אוהב את חשם יהודית, זה נראה כזה... מאיים, לא יודע, אמרתי לה:
 17 תחליפי.
 18 ליה מספרת שהילדה שלכם קיבלה אירוע מוחי בגיל שנה וחודשיים, ואת דמי הנכות
 19 שלה, שעמדו על 1,400 שקלים, שירדו אחר כך לאלף, אתה דרשת שתעביר אליך,
 20 שתשמו את הכסף לשכור עורך דין טוב.
 21 כן, זה בדיוק ככה. זה בדיוק ככה. אבל אני עבשתי... לא יכול...
 22 למה היה צריך עורך דין טוב?
 23 בקשר לילדה.
 24 למה?
 25 לפת שבית חולים... לא, בטיפת חלב, חזיקו לה זריקה. ובאינסטרנט כתבו שהזריקה הזאת
 26 משתקת. ו... איך אומרים? זה משתק. את האדם. את הילדה. אז רציתי עורך דין טוב. זה
 27 כל העניין.
 28 איפה נמצא הכסף היום?
 29 את... בזבזתי את זה. לחובות, לכל מיני.
 30 מה שאמרנו לליה, לפני שאני אכנס לכלא – און, למען, מתי שונדני, אני אביא לך את זה
 31 ביהמ"ש. אבל בזבזת את זה, איך יכולת להביא?
 32

1468

1469

בית המשפט המחוזי בהל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)
 03 אפריל 2012

- 1 לא, הייתי יכול לקחת מלאה. הייתי יכול לקחת מכולם, לא הייתה בעיה. כל הזמן הייתי
 2 מגלגל את הכספים. מפה לשם.
 3 איך היה לך את הרכבים? הן לקחו מילאח, הליו מהבנק שלה. שתי רכבים אפילו.
 4 **המשך הקצרה:**
 5 ליה מספרת שהיית משיבוע אותה בהרבה מאד שבועות: אם תעשני יישרף לך הגרון, אם
 6 תסתכלי על גברים הילדים שלך יהיו חולים...
 7 ומה נראה לך? זה דבר רע לא. צחקתי.
 8 "אם תורידו את טבעת הנישואין מהידי, לא תזכי לראות יותר את הילדים".
 9 זה לא. היא הורידה הרבה פעמים (נחמק). היא הורידה הרבה פעמים את הטבעת.
 10 ליה גם אומרת שבמשך השנים חזרת שוב ושוב על כך שגילוי עריות זה דבר מאוד
 11 גורמטיבי, שקורה בכל בית בישראל.
 12 לא זוכר.
 13 אבל היא העידה... טתם... בתור... לתפוס אותה שיחת.
 14 אלה גולן – איך הכרת אותה?
 15 אלה גולן, הכרתי אותה גם, אבל אתי... ה... התרחש רומן.
 16 כשהתרחש הרומן, מי היה בן הזוג של אלה?
 17 נספת

17 נסים לא רצה את אלה?
 18 כן, רוצה לא רצה אותה.
 19 אלה אמרת שכשהיא גרה עם נסים וניסתה להיריון ממך, אתה סיפרת לה שיש
 20 הרבה נשים כאלה, נשואות, שיש להן ילדים ממך.
 21 אני לא יודע. אולי יש לי, אבל לא קשור אליה... לאלה.
 22 אבל לא אמרתי לה את זה. היא רצתה.
 23 היא רצתה מה?
 24 שאני אכניס אותה להיריון, אלה רצתה. היא רצתה לחסותי, אני לא רציתי את זה. היא
 25 רצתה לחסותי, שזו לא תהיה ילדה שלי. אני אמרתי: בואי עכשור את הפרשה. נבנת.
 26 מתי היא סיימה את האירוסים?
 27 כשאני אמרתי לה.
 28 אבל אני אמרתי לה, היא בעצמה.
 29 אלה גולן מתארת שהן היו מקריאות לך את המכתבים של נסים אחרות.
 30 טוב, אני לא יודע לקרוא.
 31 אם הייתי יודע לקרוא לא הייתי...
 32
 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)
 03 אפריל 2012

1 מה הייתה מערכת היחסים של אלה עם ההורים שלה?
 2 מאה אחוז. אן, לא... ביניהם לא. אבל בניו לבניה – זה מאה אחוז.
 3 למה?
 4 הם לא רבו, לא באו אליי, לא הסתכלו עליי בעין לא-יפה. רק לא רצו שנבוא אליהם, זה כל
 5 העניין.
 6 מתי שמרית הפכה להיות בת הזוג שלך?
 7 כחצבא.
 8 כשהיא הכירה אותך, שמרית הייתה בעצבא?
 9 לא יודע... כן, כשהיא הכירה אותי היא הייתה בעצבא. פניתי אליה אחרי הצבא.
 10 איך היא הפכה להיות בת הזוג שלך?
 11 איך היא הפכה לחזות בת הזוג שלי? היא באה לחיות בת הזוג שלי, דרך אגב, כולן באו
 12 לחיות בבנות הזוג שלי.
 13 אף אחד לא טען שלא, אבל איך זה קרה? חיילת.
 14 מעין חביאה אותה. זה היה ב... ט, בטוראל, ודיברנו, זה היה בסדר.
 15 כמה ילדים משותפים יש לך לשמרית?
 16 "כמה ילדים"
 17 משותפים יש לך ולשמרית.
 18 אני חושב זה ארבע או שבע או שמונה.
 19 אני כבר לא יודע. תאמיני, הן באו, אמרו – אני לא ידעתי.
 20 מה הן אמרו?
 21 אילנית אמרה יש לה ארבע ילדים ממני, ואני חושב שלוש.
 22 כמה ילדים בסך הכול יש לך?
 23 עשרות. אני לא יודע. אפילו יש כאלה שחלכו עם האימוץ.
 24 אתה לא יודע כמה?
 25 עד היום אני לא יודע כמה.
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32

החלטה

נדחה לתמשך חקירתו הראשית של הנאשם לתאריך 17.04.12.

1471

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

03 אפריל 2012

יש להביא את הנאשם באמצעות השב"ס והליווי.

ניתן והודע היום י"א ניסן תשע"ב, 03/04/2012 במעמד הנוכחים.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8

רענן בן-יוסף, שופט	כריס דיקין, שופטת	נורית אחיטוב, שופטת אביד
		תוקלו על ידי: גומר דרורי